

1912

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

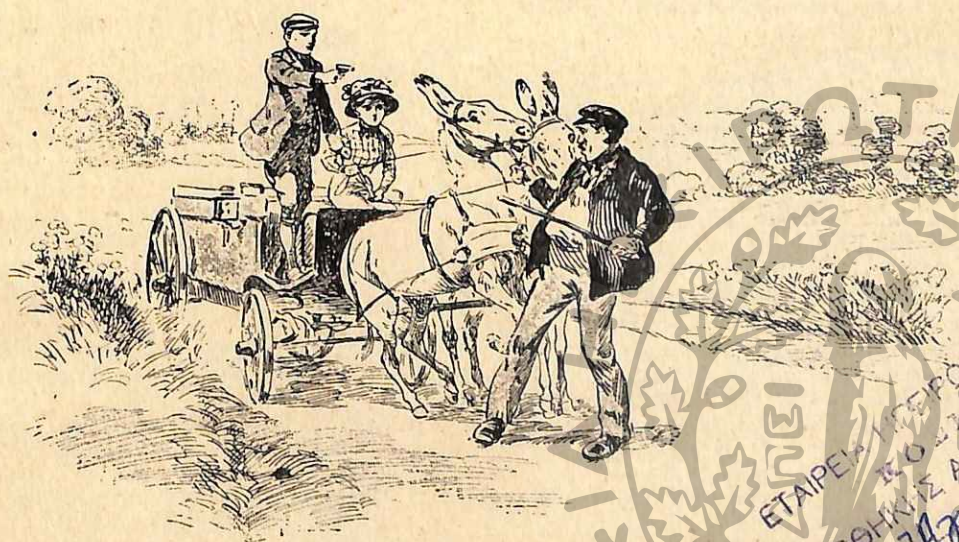
ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 19^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ-Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ·

Σελ.

Ἀγών (ὁ)	399
Ἀεροπλάνον (τό)	295
Ἀποβολή (ἡ)	14
Ἀπό τόν Ὀμηρον	135
Γιάννης	59
Γρουσουζικά καί γούρι	217
Διὰ τὰς ἐξετάσεις	243
Διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς	75
Διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους	339
Ἑθνικόν (τό) Μνημόσυνον	235
Ἑλθεῖς (ἡ) τῆς Μετάξης	251
Ἐν ἀριστοτέγγημα	100
Ἐν καιρῷ πολέμου	387
Ἑορταί (αἱ) μας	156
Καραμανλάκης (ὁ)	361
Καρδιά (ἡ) τῆς Μάννας	126
Καστανᾶς (ὁ)	369
Κουμπάρης (ὁ)	391
Κύδος (ὁ) ἐρρίφθη	377
Λάγας (ὁ)	259
Μάγοι καί μάγισσαι	67
Μασκαράδες	82
Μεγάλη Ἑλλάς	449
Μετά τὰς ἐξετάσεις	91
Με τόν σιδηροδρομὸν	22
Μία πρόληψις	3
Μία φίλη τῆς Διαπλάσεως	42
Μικρός (ὁ) ἔθελοντῆς	382
Μικροσκοπικαὶ καλλιτέχνιδες	190
Μικρός (ὁ) στρατός	111
Μικρότεροι (οἱ) συγγραφεῖς	303
Μοσχάρι (τό)	423
Νεοελληνικὴ (ἡ) Φιλολογία	207
Νίκη (ἡ) καὶ ἡ Δόξα	323
Παιδιά (τὰ) καὶ ὁ πόλεμος	441
Παιδιά (τὰ) καὶ τὰ κόμματα	119
Πάτρια (τὰ)	144
Πατρικὴ εὐτυχία	163
Σημερινὰ (τὰ) παιδιά	287
Σκύλος καὶ γάτα	179
Στάδια καὶ κλίσεις	351
Συνέχεια τοῦ Λάττα	267
Συρανὸ δὲ Μπερζεράκ	315
Τὶ μὲς γράφουν	431
Τίμιος (ὁ) πόλεμος	415
Τιτανικός (ὁ)	171
Χαῖρε, Καλοκαίρι	330
Χαρτιά (τὰ)	53
Χειραφετημένη (ἡ)	223
Αἰθδοὶ (οἱ) τοῦ ΠΡΑΚΛΕΟΥΣ (μὲ 49 εἰκόνας)	285,
296, 304, 315, 323, 329, 338, 349,	359
Ἀλεξ. Καραμανλάκης	351
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», 11, 19, 27,	
38, 47, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 107, 115, 123, 131,	
139, 151, 159, 167, 175, 183, 195, 203, 211, 219,	
231, 239, 247, 255, 263, 274, 282, 291, 299, 310,	
319, 327, 335, 346, 355, 363, 371, 379, 387, 395,	
403, 411, 419, 427, 435, 443,	451
ΑΛΟΥΠΗΣ (ὁ) ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ (μυθιστορηματικὴ	
μὲ 44 εἰκόνας)	81
Ἀνθρωποὶ καὶ στοιχεῖα (μὲ 7 εἰκόνας)	306
Ἀπὸ τὰς μονομαχίας	76
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :	
Ἀποτελέσματα 126ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	95
Ἀποτελέσματα 127ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	106
Ἀποτελέσματα 128ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	363
Ἀποτελέσματα 129ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	273

Ἀποτελέσματα 130ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος)	310
Ἀποτελέσματα 131ου Διαγωνισμοῦ (Ἀύσεων)	427
Ἀποτελέσματα 132ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	451
Ἀποτελέσματα 133ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	435
Ἀποτελέσματα 134ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	433
Ἀποτελέσματα 135ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	159
Ἀποτελέσματα 136ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	63
Ἀποτελέσματα 137ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	431
Ἀποτελέσματα 138ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	115
Ἀποτελέσματα 139ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	194
Ἀποτελέσματα 140ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	310
Ἀπὸ τὸν στρατὸν	419
Ἀπὸ τὸν στρατὸν	382
Ἀπὸ τὸν στρατὸν	307
Βάρδα φουνέλλο !	61
Βύρων καὶ Σαρῆς	101
Γέλασμα (τό) τῆς γρηᾶς	286
Γενναῖος (ὁ) ἔθελοντῆς (μὲ εἰκόνα)	23, 35
Γκιώνης (ὁ)	146
Δημοψέσμα (τό νέον) τοῦ 1912—Α'	123
—Β'	229
—Γ'	346
—Δ'	447

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

129ος Διαγωνισμός (Ἀύσεων)	11
130ος Διαγωνισμός (Διηγήματος, μὲ 7 εἰκόνας)	92
131ος Διαγωνισμός (Ἀύσεων)	167
132ος Διαγωνισμός (Ἀσκήσεων)	219
133ος Διαγωνισμός (Ἀύσεων)	319
134ος Διαγωνισμός (Ἀσκήσεων)	443
Μικρὸς Διαγωνισμός Ἐπιστολογραφίας	335
Μικρὸς Διαγωνισμός Λευκῶν Λέξεων	38
Μικρὸς Ποιητικὸς Διαγωνισμός	299
11' Διαγωνισμός Ἐσπαθώματος	439
Διακοπείσα (ἡ) παράστασις	417, 422
ΔΟΝ (ὁ) ΚΙΧΩΤΗΣ (μυθιστορημα μὲ 81 εἰκόνας) 97, 109,	
120, 127, 133, 146, 155, 164, 172, 177, 190, 200,	
207, 226, 224, 236, 246, 252, 257, 270,	278
Δυὸ κομμάτια (κωμωδία)	340, 350, 359, 367
Δυσκόλο πρόβλημα (κωμωδία)	316, 324, 331
Ἑβδομαδαῖοι Διαγωνισμοὶ (Ἀῖται καὶ Βραβεῖα), 12, 20,	
28, 38, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 108, 116, 124,	
132, 140, 152, 160, 168, 176, 184, 196, 204, 212,	
220, 232, 240, 248, 256, 264, 275, 284, 292, 300,	
312, 320, 328, 336, 348, 356, 364, 372, 380, 388,	
396, 404, 412, 420, 428, 444,	452
Ἑθελοντῆς (ὁ)	192, 199

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΟΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :

Βραβευθέντες εἰς τὰ Δημοψέσματα 1908 - 1910	125
Βραβευθέντες εἰς τὸ Δημοψέσμα τοῦ 1911	337
Βραβευθέντες εἰς τὸν 13' Διαγωνισμὸν Ἐσπαθώματος	141
Βραβευθέντες εἰς τὸν 14' Διαγωνισμὸν Ἐσπαθώματος	185
Ἀλεξάνδρα Κ. Δαναοῦ	277
Ἀννα Σ. Καλογήρου	277
Μαρία Μπάλλα	10
Λευκὴ Χρ. Σακελλαροπούλου	277
Κώστας καὶ Ἰωάννης Δ. Σιδερίδαι	226
Πηνελόπη Σ. Σκανδαλλῆ	226
Μαρία Φανῆ	10
Γρηγόριος Φλωρεῖς	226
Εἰκοσι λεπτὸν τυρὶ (μὲ εἰκόνα)	4, 15
«Εἶμαι μαθητὰς»	83
Ἑξήνημα (τὰ) τοῦ 1911	131
Ἐφθασε ὁ Δὸν Κιχώτης !	87
Θάλασσα (ἡ) ἀγρίεψε !	477
Θέρμη (ἡ)	77

ΘΡΥΨΑΛΑ, 3, 51, 83, 100, 111, 126, 173, 259, 306, 340, 366, 383, 415, 446	Σελ.
Καλὸς (ὁ) σκύλος 401, 406	
ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
1η Κλήρωσις 72	
2α Κλήρωσις 184	
3η Κλήρωσις 300	
4η Κλήρωσις καὶ τὰ Δώρα τοῦ 1913 420	
Ἑξαετηρική (ἡ) Κλήρωσις 27	
Κούτσαβλος (ὁ) μὲ εἰκόνα 144	
Κύριος (ὁ) Φουγαρομήτης (3 γελοιογραφίαι) 33	
Μάννα καὶ Κόρη 189	
Μικροὶ (οἱ) ὑπὲρ τῶν μικρῶν 393	
Μουσικὸς καὶ φυλοκόπος 37, 43	
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ	
(καὶ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί, μὲ 160 εἰκόνας καὶ σχήματα) 5, 17, 25, 35, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 93, 104, 113, 121, 128, 137, 148, 157, 165, 173, 181, 192, 201, 209, 217, 227, 237, 245, 253, 261, 271, 281, 289, 297, 307, 317, 325, 333, 343, 353, 361, 372, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417, 425, 433, 441, 449	
Νέος (ὁ) Διογένης 126	
Νίκος (ὁ) 101	
ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ 7	
Ὁδύνη (ἡ) 92, 104, 119	
Παθήματα (τὰ) ἐνὸς λαϊμάργου (μὲ εἰκόνα) 209, 215	
Παιδί (τὸ) τοῦ τυφλοῦ (μὲ εἰκόνα) 171, 178, 186	
ΠΑΡΑΜΥΘΙ (τὸ) ΤΗΣ ΑΔΕΠΟΥΣ (μὲ 58 εἰκόνας), 360, 368, 376, 381, 392, 400, 405, 416, 421, 432, 440, 448	
ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ (μυθιστόρημα μὲ 135 εἰκόνας) 1, 16, 21, 29, 41, 49, 57, 65, 73, 83, 89, 102, 112, 117, 128, 136, 142, 153, 161, 169, 180, 187, 197, 205,	

213, 222, 233, 244, 249, 260, 265, 280, 288, 293, 301, 313, 321, 331, 341, 351, 357, 365, 373, 383, 389, 397, 407, 413, 424, 429, 437, 445	Σελ.
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 12, 20, 28, 39, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 107, 116, 124, 132, 140, 152, 160, 168, 176, 184, 196, 204, 212, 220, 232, 240, 247, 256, 264, 275, 284, 292, 300, 311, 320, 328, 335, 347, 355, 364, 372, 380, 387, 396, 404, 412, 419, 428, 436, 444, 452	
Πρὸς μὴ προδιδασθέντας 267	
Πρὸς ὅλα τὰ καλὰ παιδιά 346	
Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μου φίλους 403	
Πῶς οἱ Ρῶσσοι κυνηγοῦν ἀρκοῦδες 43	
Πῶς ὁ Φουκαρίδης ἐπῆγε εἰς τὰ Μέγαρά μὲ αὐτοκίνητο (11 γελοιογραφίαι) 156	
Ραψῶδος (ὁ) τῆς Κυρῆς (μὲ 3 εἰκόνας), 250, 258, 268, 277	
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Παιδικὸν Πνεῦμα) 6, 18, 26, 36, 46, 54, 62, 70, 78, 86, 94, 105, 114, 122, 130, 138, 149, 158, 166, 174, 182, 193, 202, 210, 218, 228, 238, 246, 254, 262, 272, 282, 290, 298, 308, 318, 326, 334, 344, 354, 362, 370, 378, 386, 394, 402, 410, 418, 426, 434, 442, 450	
Σκοτωμένοι (οἱ) 33	
Σπαρτιατικὰ 69	
Σύμπτοις νὰ εἶνε κουφός (3 γελοιογραφίαι) 4	
Τελευταῖο φυσέκι 226	
Τέσσερες μπουρνέλλες (κωμῳδία) 225, 234, 242	
Τὴν περιμένει εἰς τὸ θρόνον 375	
Τὸν ἔσωσε χωρὶς νὰ θέλῃ (μὲ εἰκόνα) 51	
Τριφυλλί (τὸ) 295	
Φόνος (ὁ) ἐνὸς θηρίου 148	
Φυτὸν (τὸ) ἢ τὸ ζῶον ; 330	
Ὡραιότης (ἡ) 433	

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀηδόνι καὶ σπουργίτης 448	Καλησπέρα, φεγγαράκι 43
Ἀμάραντο (τὸ) 154	Κουιέλια, λαροὶ καὶ λεοντάρη 259
Ἀπὸ τὰ τραγοῦδια τοῦ Στόλου 399, 406, 415, 425, 431	Εὐλοκόπος (ὁ) 75
Ἀστόχαστο (τὸ) δελφίνι 235	Μουσικὴ καὶ αὐτὶ 447
Βέλος καὶ πουλί 339	Παπαγάλος καὶ γάτα 45
Γαληνεμένη θάλασσα 85	Πεταλούδα καὶ ἀράχνη 303, 375
Γρασίδι (τὸ) 67	Τραγοῦδάκι 173
Δάσος (τὸ) 91	Τρελλοπαῖδα καὶ σοφός 367
Διαμαντόπετρα καὶ μπριγιάντι 145	Φεῖδι καὶ χέλι 267
Δύο 163	Φλωρί καὶ πεντάρα 163
Ἐποχὰι 23, 32	Χειμῶνας 19
Εὐχὴ (ἡ) τῶν παιδιῶν 3	Χοῖρος καὶ παιδάκι 303
Εὐχὴ 47	Ψεύτης (ὁ) καὶ ὁ πονηρός 438
Ζηλοφθονία 208	Ψύλλος καὶ δάχτυλο 199

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 650 εἰκόνας καὶ κομμάτια

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παραχὼν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ δρ. 8,—
Ἐξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ φρ. 10,—
Ἐξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρωιτύων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1911

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 1

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÈS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ἡ οἰκογένεια Ριονσαί.

— Ὁ πατέρας σας ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ. Ἀχ, πῶς τρέμω, παιδιά μου !..

— Θάρρος, μητερούλα! δὲν πρέπει νὰ πελπίξεσαι.

— Τὸ ἤθελα κ' ἐγώ... μὰ φοβοῦμαι !

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ φράσεις διημεῖοντο μεταξὺ τῆς μαρκησίας ντέ-Ριονσαί, καὶ τῶν δύο τῆς τέκνων: τοῦ Πέτρου, εὐρώστου ἐφήβου δεκαεξαετοῦς, καὶ τῆς Καμίλλης, ὠραίας δεκατετραετίδος κόρης.

Ἡ μαρκησία ἀπετέλει ζωηροτάτην ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τέκνα τῆς. Ἦτο ξανθὴ, πάρα πολὺ ξανθὴ καὶ ὅταν ἡ ὠχρότης ἐκάλυπτε τὸ ὠραῖον τῆς πρόσωπον, ὅπως τὴν σιγμὴν αὐτὴν τῆς ἀγωνίας, ὠμοιάζε με φάσμα. Εἶχε μεγάλα μάτια, κυανᾶ πρὸς τὸ ἰώδες, καὶ λεπτότατα ἐν γένει χαρακτηριστικά, μετὰ τὰ ὁποῖα ὑπενθύμιζε τὰ εὐθραυστα καὶ χαριτωμένα ἐκεῖνα ἀγαλματάκια ποῦ βλέπομεν εἰς τὰς βιτρίνας καὶ τὰς ἐταζέρας.

Τὰ δύο ἀδελφία ὠμοιάζαν καταπληκτικῶς. Μελαχροινὰ καὶ τὰ δύο, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ μαῦρα μαλλιά τοῦ Πέτρου ἐκλιναν πρὸς τὸ κυανοῦν, ἐνῶ τὰ μαλλιά τῆς Καμίλλης, ἐπίσης μαῦρα καὶ σγουρά ὡς τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, εἶχαν ἀνταυγείας πυρράς. Καὶ τὰ δύο παιδιὰ ἦσαν ὑψηλόσωμα ἀναλόγως τῆς

ἡλικίας των. Καὶ τὰ δύο εἶχαν θαυμασίους ὀφθαλμούς, μετὰ μαύρας κόρας, μετὰ κυανωπὰ λευκώματα καὶ μετὰ μακρὰς βλεφαρίδας. Καὶ τὰ δύο εἶχαν καμαρωτά, ὠραιότατα φρύδια, εὐγραμμον στόμα μετὰ δόντια λευκὰ καὶ κανονικά, ἐλληνικὴν μύτην, εὐρὺ μέτωπον καὶ ἐν γένει ὠραίαν φυσιογνωμίαν, ἐκφράζουσαν εὐφυΐαν καὶ δραστηριότητα.

Ἀποροῦσε κανεὶς πῶς ἡ μαρκησία,

ἐνα πλάσμα τόσον τρυφερόν, γλυκύ, ἀδύνατον, πλήρες παθητικῆς ὑποταγῆς, ἡμποροῦσε νὰ ἔχῃ παιδιὰ τῆς τὰς δύο αὐτὰς ἰσχυρὰς φύσεις, τὰς πλάσμενας διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὸν ἀγῶνα.

Εὐρίσκοντο καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἰδιαίτερον σαλόνι τῆς μητέρας των, εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἐνὸς θαυμασίου μεγάρου τοῦ Κουρ-λὰ-Ρέν, ὅπου ἀπὸ αἰῶνων διέμενεν ἡ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τοῦ Ριονσαί.

Ἀλλ' εἰς τὸ πλοῦσιον ἐνδιαίτημα ἐβασίλευε μελαγχολία. Δὲν ἐφαίνετο κανεὶς ὑπηρέτης· δὲν ἠκούετο κανεὶς κρότος. Ὁμιλοῦσαν σιγὰ ὅπως παρὰ τὴν κλίνην ἀσθενοῦς.

Καθημένη εἰς τὴν μεγάλην τῆς πολυθρόναν, ἡ μαρκησία ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν Πέτρον καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Καμίλλην, ὡς ζητοῦσα τὴν προστασίαν των ἐναντίον ἀνεκφράστου κινδύνου.

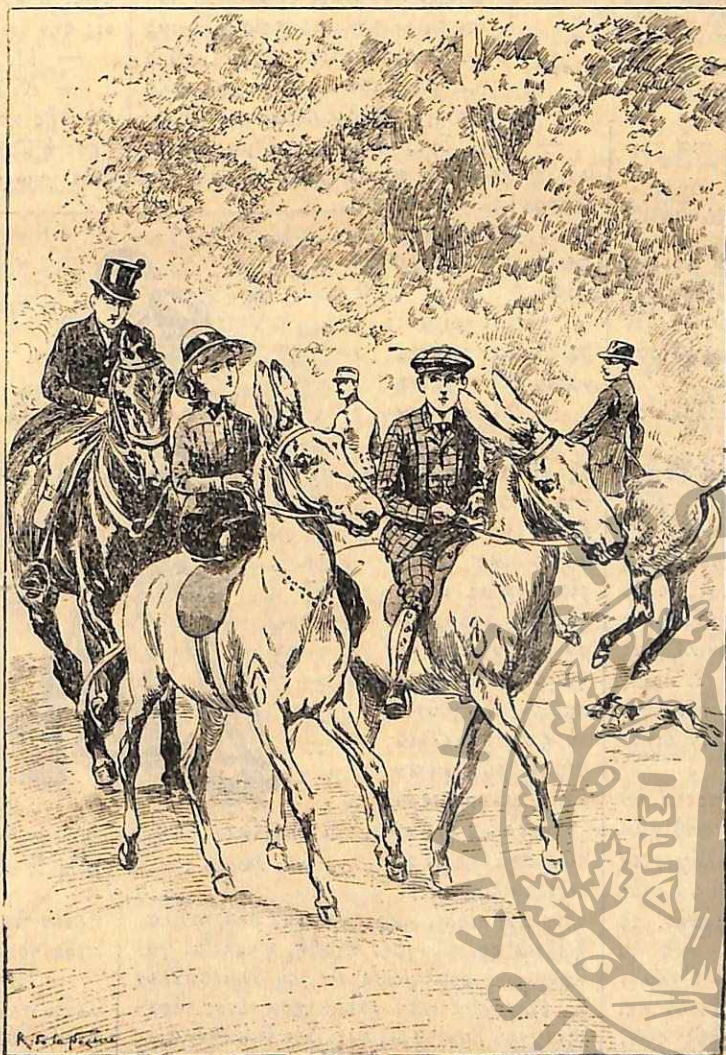
Ἐξαφνα, ὑπόκωφος κρότος τοὺς ἔκαμε νάνασκιρτήσουν καὶ νὰ κυτταχθοῦν συγκεκλινημένοι :

— Αὐτοὶ εἶνε ! ἐπιθύρσαν μαζί καὶ οἱ τρεῖς.

Ἡ βαρεῖα θύρα τῆς εἰσόδου εἶχε κροτήσῃ, ἀναγγέλλουσα τὴν ἀρξίν τοῦ οἰκοδεσπότου. Μετ' ὀλίγον τῶν ὄντι, ἓνας ὑψηλόσωμος ἄνδρας παρουσιάσθη εἰς τὸ κατώφλιον τῆς μικρᾶς αἰθούσης.

— ὦ, μπαμπά ! ἀνέκραξαν τὰ δύο παιδιὰ, ὁρμῶντα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πῶς ἀργήσατε τόσο !..

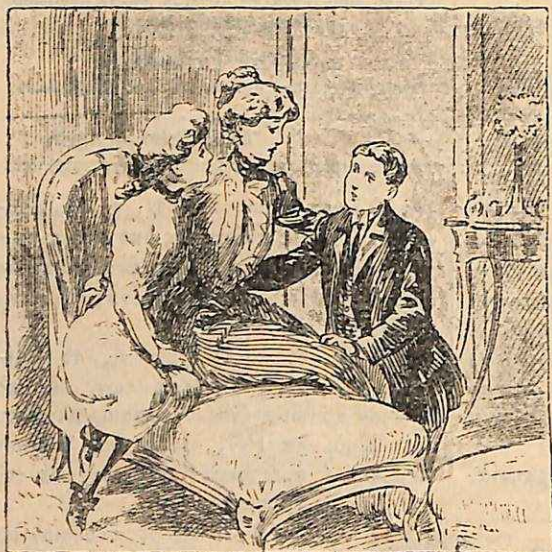
Ἀλλ' ὁ μαρκησίας δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς περιχαρεῖς αὐτὰς κραυγὰς. Ἀφροῦ ἡσπάσθη τὸν Πέτρον καὶ τὴν

«Τίποτε ὠριότερον παρὰ νὰ τοὺς βλέπῃ κανεὶς ἔτσι εἰς τὸ Δάσος...»

Καμίλλην, ἐπλησίασε τὴν μαρκησίαν, ἡ ὁποία ἔμενε τρέμουσα εἰς τὴν πολυθρόναν της. Ἐκάθησε πλησίον της, τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὴν ἐφίλησεν εἰς τὸ μέτωπον χωρὶς νὰ προσφέρει λέξιν.

— Φέρνεις κάποια κακὴ εἰδησι, Ρενέ! ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία· τὸ εἶδα στὰ μάτια σου μόλις εἰσῆλθες· δὲν εἶν' ἀλήθεια;
— Δυστυχῶς, ναι...
— Ὡστε ἡ καταστροφὴ μας ;...

«Ἡ μαρκησία ἐσφίγγει τὰ παιδιὰ της ὡς ζητούσα προστασίαν...» (Σελ. 1, στ. γ'.)

— Εἶνε πλήρης. Δὲν ἔχομε πιά τίποτε.

— Μὰ πῶς συνέβη αὐτό ; ... ἤθελα νὰ μάθω...

— Σὰς τὸ ἔκρυπα ὡς τώρα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐγίνετο κάποια θεραπεία, εἶπεν ὁ μαρκησίος· ἀλλὰ τώρα ποῦ δὲν ὑπάρχει πιά καμμία ἐλπίς, πρέπει νὰ σὰς τὰ πῶ ὅλα.

Ἐστάθη μίαν στιγμὴν σκεπτικός· ὅλοι ἐπερίμεναν.

— Ἀφότου ἐξέπεσεν ἡ ράντα, ἐπανήρχισεν μὲ κάποια προσπάθειαν, ἐξήτουσα τρόπον ναυζήσω τοὺς πόρους μας, διότι αἱ ἑκατὸν χιλιάδες τοῦ εἰσοδήματός μας δὲν ἦσαν πλέον παρὰ ἐξήντα, ποσὸν ἀνεπαρκές, διὰ νὰ ζῶμεν ὅπως μᾶς ἐπέβαλλε τὸ νόμμά μας καὶ ἡ κοινωνικὴ μας θέσις.

— Ἐπρεπε ν' ἀλλάζωμεν ζωὴν, ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία, νὰ κάμωμεν οἰκονομίαν...

— Ναί, θὰ ἦτο πρόνιμον· ἔπρεπε νὰ ἐνοικιάσωμεν αὐτὸ τὸ μέγαρον, ποῦ ἡμπορούσε νὰ μᾶς ἀποφέρῃ τοὺλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδας φράγκα, καὶ νὰ πιάσωμεν ἕνα σπίτι μὲ πέντε χιλιάδας, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀπῆλλατε καὶ ἀπὸ τὸ ἐξόδον πολυαριθμοῦ ὑπηρεσίας. Ἐχομεν ὁμῶς τὴν Καμίλλην καὶ τὸν Πέτρον καὶ χάριν αὐτῶν, χάριν τοῦ μέλλοντός των, ἤθελῃσα νὰ κάμω ἐπιχειρήσεις, νὰ τοποθετήσω καλλιτέρα τὰ κεφάλιά μου, νὰ

διπλασιάσω εἰ δυνατόν τὴν περιουσίαν μου καὶ νὰ τοῖς ἐξασφαλίσω τὴν εὐζωίαν.

Ταυτοχρόνως τὰ δύο ἀδελφία, καθισμένα ἐπὶ προσκεφαλαίῳ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς των, ἐπῆραν τὸ χεῖρ τοῦ καὶ τὸ ἐφίλησαν εἰς αὐθόρμητον κίνημα εὐγνωμοσύνης,

— Δυστυχῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκησίος, ἐδιδάχθη εἰς βάρος μας ὅτι δὲν αὐτοσχεδιάζεται ὁ χρηματιστής. Εἰς ἕνα χρόνον ἔχασα ὅλην μας τὴν περιουσίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκέρδιζα· ἔπειτα ἤρχισα νὰ χάνω. Ἡθελῆσα ν' ἀνακτήσω τὰ χαμένα, ἀλλὰ δὲν ἔκαμα ἄλλο, παρὰ νὰ βυθισθῶ περισσότερον εἰς τὸ βάραθρον. Ὡ, παιδιὰ μου, τί φοβερὸν παράδειγμα σὰς δίδω, ἐνῶ συγχρόνως σὰς ζητῶ συγγνώμην!

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἐρρίσθησαν εἰς τὸν λαιμόν τοῦ καὶ τὸν ἠσπάσθησαν μὲ τρυφερότητα, μαρτυροῦσαν τὴν μεγάλην των στοργὴν πρὸς τὸν ἀπηλπισμένον αὐτὸν πατέρα.

— Μὰ ἔχομεν ἀκόμη τὸ κτήμα τοῦ Σαιν-Βαλλίς, εἶπε δειλῶς ἡ μαρκησία, μὲ τὰς δακτύλους αὐτῆς... αὐτὸ τὸ μέγαρον... τὸ μεγάλο σπίτι τοῦ βουλεβάρτου...

— Ὁχι, ὀχι, διέκοψεν ὁ μαρκησίος μὲ πνιγμένην φωνήν· δὲν ἔχομεν πιά τίποτε!... ὅλα εἶνε ὑποθηκευμένα, πωλημένα, φαγωμένα.

— Καὶ τώρα τί θὰ γίνωμε ; ἐστὲν ἡ μαρκησία.

— Δὲν ἐτόλμησα νὰλλάξω ζωὴν, ἐξ αἰτίας τῆς οἰκογενείας μου, ἡ ὁποία θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας νὰ μὲ κατηγορήσῃ ἀκόμη μίαν φορὰν διὰ τὸν γάμον μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις εὐρῆκα τὴν τελειότεραν εὐτυχίαν, κατὰ μέγα μέρος συντελούντων καὶ τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν παιδιῶν. Ἡ-

σούν καὶ εἶσαι, λατρευτῇ μου Μαρκέλλα, ἡ ἰδεώδης σύζυγος, ἀγαθὴ, γλυκεῖα, γαλήνιος, ἡ ἀρμόζουσα εἰς τὸν ὄνειροπόλον καὶ ἐπιφυλακτικὸν χαρακτήρα ἑνὸς ἐρασιτέχνου λογίου ὡς ἐμέ. Δὲν ἐπεριγέλασες τὰς μικράς μου συνομιλίας μὲ τὴν Μοῦσαν· ἐδιδάξα τὰ ἔργα μου, ἐνεθάρρυνες,

ἐνῶ ἐγὼ τὰ ἔκρυπα ἀπὸ ὅλους, διότι ἐφοβούμην τὰ σκώμματα. Ὑπῆρξες ἡ ἰδεώδης μήτηρ, ἡ λατρευτῇ, καὶ κατάρθρωσες ναναθρέψης τάχα πητὰ αὐτὰ ὄντα μὲ τὴν στοργικὴν σταθερότητα, ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε τὰ προτερήματά των, ἐξελείφουσα συγχρόνως τὰ μικρὰ των ἑλαττώματα. Πῶς νὰ ἐκτεθῶ εἰς ὅσα ὁ θεὸς μου Ριονσαί, εἰς ὅσα οἱ πρὸς μητρός θεοὶ καὶ ἀδελφοὶ μου, ὅλοι ἐγώισται καὶ τραχεῖς, θὰ μοῦ ἔλεγον πάλιν, δηλαδὴ ὅτι διὰ τὴν τιμὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος ἔπρεπε νὰ νυμφευθῶ καμμίαν πλουσίαν κληρονόμον, τῆς ὁποίας τὰ ἑκατομύρια θὰ διετήρουν τὴν λάμπην τοῦ ἀριστοκρατικοῦ μας οἴκός μου ; Ἦσουν εὐγενής, ὀρφανὴ καὶ χωρὶς κανένα συγγενῆ· σ' ἐνυμφεύθη καὶ βεβαίως μακαρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ἔκτοτε καθημερινῶς.

— Ρενέ, εἶσαι καλὸς καὶ ἀγαπῶ μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν, εἶπεν ἡ Μαρκέλλα μὲ τὴν δροσερὰν καὶ μελωδικὴν φωνὴν της.

— Μὲ συγχωρεῖς ;

— Ὡ, ναι, ναι, Ρενέ ! Συγχώρησε καὶ σὺ τοὺς τρόπους μου. Δὲν εἶμαι πλάσμένη διὰ τὸν ἀγῶνα, κάμποσαι ἀμείσως, ὁ φόβος μὲ παραλύει. Εἶμαι μὴδὲν εἰς τὴν ζωὴν...

— Ὡ, μὴ τὸ λέγῃς !...

— Ἀλλοίμονον ! ἦλθεν ἡ ὥρα ποῦ θὰ τὸ ἰδῇς καὶ θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃς, ἀπῆντησε ἡ μαρκησία ἀπομασσούσα ἐν δάκρυ. Δὲν γνωρίζω νὰ ἐργάζωμαι καὶ νὰ γίνωμαι χρήσιμη, ἀλλ' ἀπεναντίας...

— Ἡμεῖς εἰμεθα ἐδῶ ! εἶπεν ἡ φωνὴ τοῦ Πέτρον, ἀνδρικὴ ἀπὸ τώρα. Θὰ σὰς ἀντικαταστήσω μεν καὶ θὰ ἐργασθῶμεν ἡμεῖς δια σὰς.

— Εὐχαριστῶ, ἀγάπη μου, ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία, ἀσπαζομένη τὸν υἱόν της.

Σχέδια διὰ τὸ μέλλον.

— Καὶ ποῖα εἶνε τὰ σχέδιά σου, Ρενέ ; ἠρώτησε τρέμουσα τὸν σύζυγόν της. Διότι, ἂν δὲν ἔχωμεν

πλέον τίποτε, πρέπει ἡ νὰ κερδίζωμεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ νὰ ποθῶμεν.

— Εἶνε ἀληθές. Λέγων ὅτι δὲν μᾶς μένει πλέον τίποτε, εἶπα κάποιν ὑπερβολήν. Μᾶς μένουν τὰ ἐπιπλά αὐτοῦ τοῦ μεγάρου καὶ ὁ μικρὸς πύργος τῆς Ροχέτης, τὸν ὁποῖον βέβαια δὲν θὰ ἐνθυ-

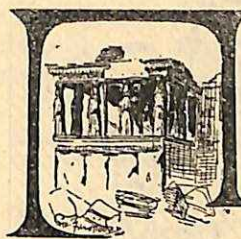

«Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἐρρίσθησαν εἰς τὸν λαιμόν τοῦ...» (Σελ. 2, στ. β'.)

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΡΟ ὀλίγου καί-
ροῦ, ἐδῶ εἰς τὰς
Ἀθήνας, ἕνα
πρωί, δύο μαθη-
ταὶ ἐπῆλθον νὰ
μαζὶ εἰς τὸ Σχο-
λεῖον. Εἰς τὸν
δρόμον των διε-
σταυρώθησαν μ'
ἕνα ἱερέα. Καὶ τότε ὁ ἕνας μαθητῆς,
στραφεὶς πρὸς τὸν ἄλλον μὲ μορφασμὸν
φούρκας καὶ ἀπελπισίας, εἶπεν :

— Ὁχ δυστυχία μου ! Σίγουρῃ τὴν
ἔχω πάλι σήμερον τὴν κουλούρα !

— Γιατί ; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος· μήπως
ἐξέχασες νὰ μελετήσῃς τίποτα ;

— Ὁχι... ἀλλὰ δὲν βλέπεις ;

Καὶ τοῦ ἐδείξε τὸν ἱερέα.

Φαίνεται ὅτι ὁ διάλογος αὐτὸς ἔγει-
νεν ἀρκετὰ μεγαλοφώνως, διότι ὁ ἱερεὺς
τὸν ἤκουσε. Καὶ προσβληθεὶς, θυμώσας
ποῦ τὸν ἐθεωροῦσαν ὡς κακὸν οἰωνόν,
ποῦ τὸν ὕβριζαν σχεδὸν κατὰ πρόσωπον
ὡς γρουσουζην, ἠκολούθησε τὸν μικρὸν
προληπτικὸν ὡς τὸ Σχολεῖον καὶ κατήγ-
γειλε τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸν διευθυντήν. Ὁ
διευθυντὴς ἀνάλασε τότε τὴν μαθητὴν καὶ
τὸν ἐτιμώρησε δι' ἀπεβολῆς.

Ἡ τιμωρία αὕτη, ἡ πρωτοφανὴς ἴσως
εἰς τὰ σχολικὰ χρονικά διὰ τὴν αἰτίαν
της, ἐσχολιάσθη τότε εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν
τύπον παικιλοτρόπως. Ἄλλοι τὴν ἠύραν
δικαίαν καὶ ἄλλοι παράλογον. Ἄλλοι
εἶπαν, ὅτι δὲν θὰ ἔκαμινεν ἄλλο παρὰ νὰ
στηρίξῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν πρόληψίν
του, ὅτι εἶνε τῶντι κακὸν καὶ ὀλέθριον
νὰ παντῆ τὸ πρῶτον ἱερέα. Κ' ἕνας ἄλλος ἔ-
γραψεν, ὅτι ὁ διευθυντὴς ἔπρεπε νὰ βγάλῃ
τὸν μαθητὴν εἰς τὸ μάθημα καὶ νὰ τοῦ βάλλῃ
δέκα, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ νὰ πισθῇ ὅτι εἶχε
λάθος νὰ προσηκόνετο κουλούρας.

Ἀλλ' ἂς ἀρίστωμεν κατὰ μέρος τὴν
τιμωρίαν καὶ ἂς ἐλλομεν εἰς τὸ πταί-
σμα. Νομίζω, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἔ-
παισε πραγματικῶς. Ὁχι διότι εἶχε
τὴν πρόληψιν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς πολ-
λοὶ ἄνθρωποι ἔχουν, ἀλλὰ διότι δὲν ἐ-
φάρθη μὲ μεγάλην εὐγένειαν εἰς τὸν δρό-
μον. Ἦτο ἀσέβεια ἡ ἐκδήλωσις τῆς
δυσχερεσίας τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἱερέως.

Δὲν ἔπρεπε νὰ φωνάξῃ τόσο δυνατὰ,
ὥστε νὰκούσῃ καὶ ἄλλος ἐκτὸς τοῦ συμ-
μαθητοῦ τοῦ τὸν ὥρατον ἐκείνον διάλο-
γον. Καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ὁ ἱερεὺς ὁ
ἴδιος, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ δίκιο του προσε-
βλήθη, ἐθύμωσε καὶ τὸν κατήγγειλεν.

Ἄν ὁ μικρὸς προληπτικὸς ἐφάρτετο εἰς
τὴν περιστάσιν μὲ περισσώτεραν εὐγένειαν
καὶ φρόνησιν, ἡ συνάντησις τοῦ μὲ τὸν
ἱερέα δὲν θὰ τῷ ἐστοίχιζε τὴν ἀποβολὴν

καὶ δὲν θὰ ἐπαλθόενεν ὁ κακὸς οἰωνός.
Καὶ ἄλλοι, ὡς εἶπαμεν, πολὺ μεγαλύτεροι,
ἔχουν τὴν ἰδίαν πρόληψιν. Ἀλλ' αὐτοὶ
τοὺλάχιστον ξέφουσαν νὰ φέρωνται. Καὶ
ὡς αἱ ἀπαντοῦν εἰς τὸν δρόμον ἱερέα,
οὔτε τὸν μουντζώνουν, οὔτε τοῦ φωνά-
ζουν καταμουτρα : «ἂν ἐστὶ διάβολος ποῦ
βρέθηκες καὶ σὺ μπροστά μου πρῶτον
πρωί». Ἀπεναντίας προσπαθοῦν νὰ μὴ
δείξουν τίποτε καὶ ἂν μάλιστα ὁ ἱερεὺς εἶνε
γνωστὸς των, τὸν χαιρετοῦν μὲ ὅλην
τὴν εὐγένειαν.

Τὸ κύριον λοιπὸν παῖσμα τοῦ μαθη-
τοῦ ἐκείνου ἦτο ἡ ἐλλειψὶς τοῦ περὶ
τὴν συμπεριφορὰν. Ἐννοεῖται ὁμῶς ὅτι
θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον ἂν δὲν εἶχε διό-
λου αὐτὴν τὴν γελίαν πρόληψιν. Εἶνε,
ἀλήθεια, περιεργὸν πῶς ἐπεκράτησεν
εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἡ πρωὶνὴ συνάντησις
ἐνὸς ἱερωμένου, ἐνὸς ἁγίου ἀνθρώπου,
ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Θεοῦ, εἴμπορεῖ
νὰ εἶνε κακοσημαδιὰ ! Ἐνθυμοῦμαι ὅτι
ὁ μακαρίτης Λάτσης, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος
ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ καὶ σοφὸς θεολό-
γος, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὸ τὸ ἀνεξήγη-
τον, ἀνέτρεξε μέγιστον τοῦ προφήτου Ἰωάν.
τὸν ὁποῖον κατέπτε τὸ κῆτος. Ὡς γνω-
ρίζετε ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν, τὸ
πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάποτε ἐπέβη, ἐκιν-
δύνευσεν νὰ πνιγῇ καὶ δὲν ἐσώθη παρ' ἀφ' οἱ
ναῦται ἐξερρίσαν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν
Ἰωάν. Ἀπὸ τότε συνεπέραναν ὁ Λάτσης,
ἡ παρουσία ἱερωμένου εἰς πλοῖον ἐμβάλ-
λει εἰς φόβους τοὺς συνεπιβάτας καὶ
θεωρεῖται οἰωνὸς τρικυμίας καὶ ναυαγίου.
Ἡ δὲ πρόληψις, μὲ τὸν καιρὸν, ἐπέξε-
τάθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ... εἰς τὴν
ξηράν.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εὐρίσκειται ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ γένεσις μιᾶς προλήψεως, ὅσον
καὶ ἂν ἐξηγητῇ, δὲν σημαίνει ὅτι
καὶ δικαιολογεῖται. Ἡ πρόληψις εἶνε
πάντα πρόληψις. Δηλαδή κατὰ παράλο-
γον, ἀστήρικτον, ἀνόητον. Εἶνε δὲ τῶντι
λυπηρὸν νὰ βλέπῃ κανεὶς ἀνθρώπους εὐ-
φυεῖς, μορφομένους ἀνεπτυγμένους, παι-
διὰ φοιτῶντα εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ διδα-
σκόμενα τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀλή-
θειαν, νὰ πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ἀρκεῖ νὰ
συναντήσουν εἰς τὸν δρόμον των ἕνα πα-
πᾶν διὰ νὰ ποτύχῃ ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν
ἐπαίαν πηγαινούν, ἡ διὰ νὰ πάρουν κου-
λούραν ἂν βγοῦν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς
τὸ μάθημα !

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

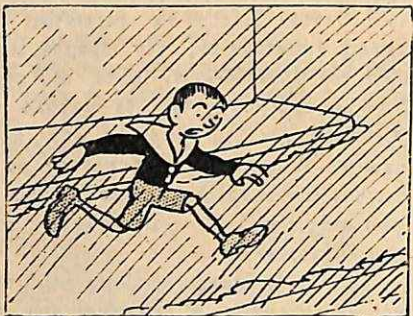
ΘΡΥΨΑΛΑ

Τὴν νύκτα διῶξε τὰς ἰδέας ποῦ δὲν σ'
ἀφίνουν νὰ κοιμηθῇ καὶ ἄφησε τὸ κου-
νοῦπι νὰ σὲ τρώῃ. Τί θὰ φάῃ !...

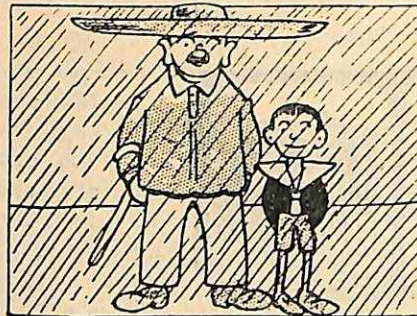
(Δ' ΓΡ. Κ.)

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΝΑ ΕΙΝΕ ΚΟΥΦΟΣ...

Ο Τοτός δεν έχει καθόλου τύχη. Προχθές βγήκε περίπατο με τα καινούργια του ρούχα, όταν ξαφνικά πιάει ραγάδα βροχή. Ο Τοτός τὸ βάζει στην τρεχάλα, αλλά δεν βρίσκει πουθενά να τρυπήσει, ούτε πόρτα, ούτε τέντα,

ούτε μπαλκόνι. Εύτυχως—ας πούμε εύτυχως, —άπαντάν έναν άνθρωπο με πολύ μεγάλο καπέλλο, ὁ ὁποῖος δέχεται να προφυλάξει κοντά του τὸν Τοτό. Συμπτωσις ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτός να εἶνε κουφός. Κάτι τοῦ λέγει ὁ Τοτός.

—Πῶς; τί εἶπες, μικρέ μου; —Αλλά ὁ Τοτός δεν λέγει πλέον τίποτα, διότι καθώς ἔσκυψεν ὁ ἄνθρωπος νακούσει, ὁλόκληρος γεμάτος χύθηκε πάνω του ἀπὸ τὸ καπέλλο... Φαντασθῆτε τώρα τί ἔγιναν τὰ καινούργια ρούχα τοῦ Τοτού...

ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ ΤΥΡΙ

Ἡ τιμιότης δεν εἶνε ἀρετή. Δεν πρέπει να δίδωμεν τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα εἰς τὸ τῶσον ἀπλοῦν, τῶσον φυσικὸν ἐκείνο αἶσθημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπαγορεύει να οἰκειοποιούμεθα ὅ,τι πραγματικῶς δεν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς.

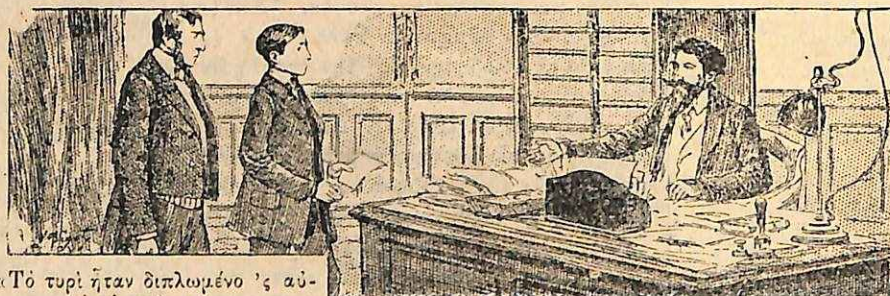
Καὶ ὅμως πόσοι ἄνθρωποι κρατοῦν χωρὶς καμμίαν τύψιν ὅσα πράγματα εὐρίσκουν τυχαίως εἰς τὸν δρόμον. Νομίζουν ὅτι εἶνε ἐρμαιοὶ, τὰ ὁποῖα τοὺς στέλλει ὡς δῶρον ὁ οὐρανός. Μεγάλη πλάνη! Κανείς δεν εἰμπορεῖ να κατέχει νομίμως καὶ δικαίως παρὰ ὅ,τι ἐκέρδιζε διὰ τῆς ἐργασίας του ἢ ὅ,τι τῇ ἐδωρήθη ἀπὸ ἄλλον οἰκειοθελῶς.

Ἐπίσης κακὴ πράξις εἶνε τὸ να ἐπωφεληται κανείς ἐνὸς μυστικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔμαθε κατὰ τύχην, καὶ να ζητῇ ἀμοιβὴν ἀπὸ ἐκείνου, τὴν ὁποῖον ἐνδιαφέρει αὐτὸ τὸ μυστικόν, διὰ να μὴ τὸ διαδώσῃ. Αὐτὸ λέγεται ἐκβιασμός. Πρέπει προπαντὸς να κάμνη κανείς τὸ καθήκον του, ἔστω καὶ ἂν δεν πρόκειται να κερδίσῃ ἄλλο τι ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι ἐφέρθη ὡς τίμιος ἄνθρωπος.

Ἡ ἀκόλουθος ἱστορία θὰ μᾶς δείξῃ ὅτι μία καλὴ πράξις πάντοτε ἀνταμείβεται.

Εἰς τὸ ὑπόγειον μιᾶς μεγάλης οἰκίας, κειμένης εἰς μίαν τῶν πλουσιωτέρων συνοικίων τῶν Ἀθηνῶν, ἔζη μία πτωχὴ γυναῖκα, ἡλικιωμένη, ἀσθενική, ἢ ὁποῖα μετὰ κόπου ἐκέρδιζε τὸ ψωμί τῆς ῥάπουσας ἀσπρόρουχα. Μὲ ὄλην τῆς ὁμῶς τὴν πτωχείαν, εἶχε παρῇ νανάθρηψή τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἕνα παιδί δεκατῶν ἔτων, εὐφυστάτον καὶ ἀγαθώτατον. Μὲ τὴν φαιδρότητά του, μετὰ τὴν εὐ-

γένειάν του, μετὰ τὴν προθυμίαν του ὁ μικρός Κώστας εἶχε κάμη, φίλους ὅλους τοὺς γείτονες τῆς οἰκίας του. Ἐνας διδάσκαλος μάλιστα τὸν συνεπάθησε τῶσον πολὺ, ὥστε τοῦ ἔκαμνε μαθήματα δωρεάν. Ἐργασίαν ὅμως δεν εἶχε, δεν ἐκέρδιζε τίποτε καὶ ἦτο ὅλος εἰς βάρος τῆς οἰκίας του. Ἡ πτωχὴ γυναῖκα δεν παρεπονείτο διὰ τοῦτο· ἔλυνε τὸν μόνον ποῦ δεν ἦτο εἰς θέσιν να παρέχῃ, εἰς τὸν ἀνεψιὸν τῆς τὰς διασκεδάσεις τῆς ἡλικίας του καὶ τὰ μικρὰ ἐκείνα πραγματάκια ποῦ καλοιστοῦν τὰ παιδιὰ τῶσον εὐτυχῇ. Ἀλλὰ τί να ἔκαμνε; Μὲθ' ὅλας τὰς στερήσεις τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τὸν ἐκυτὸν τῆς, ἡ καλὴ γυναῖκα μόλις καὶ μετὰ βίας ἤμπορούσε να ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ σπι-

«Τὸ τυρί ἦταν διπλωμένο 'ς αὐτὸ τὸ γράμμα...»

τιοῦ καὶ κάποτε μάλιστα δεν εἶχε να ψωνίσῃ διὰ τὸ βράδυ...

Μίαν ἡμέραν, ἐπειδὴ κάποια πελάτις εἶχε πληρώσῃ με περισσοτέραν ἐλευθεριότητα τὴν ἐργασίαν τῆς πτωχῆς ῥάπουσας, αὐτὴ εὐρέθη πλουσιωτέρα τοῦ συνήθους. Καὶ τὸ πρῶν, ὅταν εἶδε τὸν Κώσταν τῆς ποῦ ἐξῆπνησεν εὐθυμὸς ὅπως πάντα, —διότι ὁ πλούτος τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶνε ἡ ἀμεριμνησία τῆς, —ἐκέρθη με χαρὰν ὅτι ἤμπορούσεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν να τῇ ἀγοράσῃ κάτι τί, διὰ να τὸ φάγῃ μετὰ τὸ ψωμί του, τὸ ὁποῖον συνήθως ἔτρωγε ξηρόν.

—Καλὴ ἡμέρα, θεία, τῆς εἶπεν ὁ Κώστας· εἶσαι καλὰ σήμερα;

—Ναί, παιδί μου, καλλίτερα· καὶ

για να μὴ φᾶς τὸ ψωμί σου ξερὸ, να, πάρε εἰκοσι λεπτά καὶ πήγαινε ναγοράσῃς ὅ,τι σοῦ ἀρέσει.

—Μπῶ, τὸ ψωμί ποτὲ δεν εἶνε ξερὸ, ἀπήντησεν ὁ Κώστας· δεν εἶνε καλλίτερα να ἐπινες ἕνα φλιτζάνι γάλα ζεστό; ὅ,τι σε ὠρελοῦσε στὸ λαιμό σου...

—Ἐννοια σου, παιδί μου, γιατί καὶ γάλα θὰ πάρω. Χθὲς μετὰ πλήρωσαν καλὰ καὶ ἔτσι σήμερα θὰ προγευματίσουμε κάπως καλλίτερ' ἀπὸ τὲς ἄλλες ἡμέρες...

—Ἀ! ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, ἀκουσε. Ὁ μπακάλης τῆς γωνίας, πάρα κάτω, ἔχει ἕνα τυρὶ τοῦ Περνασσού, ποῦ ὅποτε περνῶ καὶ τὸ βλέπω, ἀνοίγει ἡ καρδιά μου. Μὲ εἰκοσι λεπτά θὰ μοῦ δώσῃ ἕνα καλὸ κομμάτι. Πάινεις καὶ σὺ ὅσο γάλα θέλεις, καὶ ἔτσι τρῶμε καὶ πίνουμε σήμερα σὺν βασιληάδες!

Κ' ἔφυγε χαρούμενος μετὰ τὰ εἰκοσι λεπτά του, σὺν να εἶχεν ὁλόκληρον περυσίαν.

—Τί καλὸ ποιδί! ἐσυλλογίσθη ἡ θεία, ὅταν ἔμεινε μόνη. Ὁ

Θεὸς μ' ἐφώτισε να τὸ πᾶρω μαζί μου τότε ποῦ ἔμεινε ὀρφανὸ, γιὰ νὰ χωρὶς τῶρα καὶ ἐγὼ μιὰ χαρὰ καὶ μιὰ παρηγοριά...

—Νά με, θεία! να καὶ τὸ τυρί. Ἀργησα; Μὰ δεν φταίω ἐγώ. Ὁ μπακάλης ποῦ μοῦδωσε τόσο λίγο. Στάθηκα γιὰ να τὸν καταφέρω να μοῦ δώσῃ λιγάκι περισσότερο, μὰ ποῦ! μετὰ κανέναν τρόπο δεν ἤθελε!... Ἄς εἶνε ὁμῶς! ἰδὲς τί ὠραῖο τυρὶ, τί ἄσπρο! τί παχὺ! καὶ τί μυρωδιά! τί εὐωδιά! Θέλεις να τὸ δοκιμάσῃς;

—Ὁχι, φά' το σὺ ὅλο.

—Θὰ τὰρίσω στὸ χαρτί, εἶνε περιττὸ να λερώσουμε τώρα πιάτο. Μπᾶ! τὸ χαρτί αὐτὸ εἶνε γραμμμένο... Μὰ ἰδὲς τί ὠραῖα ποῦ ἀπλώνεται ἀπάνω στὸ

ψωμί! σὺν βούτυρο, σὺν κρέμα!... Μὰ τί να γράψῃ αὐτὸ τὸ χαρτί; «Πρὸς τὸν Κύριον, Κύριον...» Ἀ! εἶνε γράμμα σπάλμένο στὸν ἀντικυρὸ μας τραπέζι... τὸν πλούσιο... Ἀ, μὰ εἶνε πολὺ περιεργὸ αὐτὸ τὸ γράμμα!...

—Τότε, παιδί μου, μὴ τὸ διαβάσῃς, ἀφοῦ δεν εἶνε γιὰ σένα.

—Ἐχεις δίκιο, θεία. Συλλογίζομαι μάλιστα πῶς ὁ κ. τραπεζίτης θὰ εὐχαριστεῖτο πολὺ ἂν ξανάβρισκε αὐτὸ τὸ χαμμένο γράμμα, καὶ θὰ τοῦ τὸ πᾶγω.

—Εἶνε τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχεις να κάμῃς...

—Περιεργὸ πράγμα ἕνα τέτοιο γράμμα να βρεθῇ στὸ μπακάλιο.

—Ὁνακατιώθηκε μετὰ τίποτε παληόχαρτα.

—Μοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ πλούσιος τραπεζίτης δεν θὰ δυσαρεστηθῇ ποῦ τὸ γράμμα αὐτὸ δεν ἔπασε στὰ χέρια ἑλθῶν του.

—Πρέπει να τοῦ τὸ πᾶς ἀμέσως.

—Τρέχω, καὶ ἀπὸ καὶ θὰ πάω στὸ

μάθημά μου. Ἀντίο, καλὴ μου θεία, καὶ καλὸ βράδυ.

Ὁ Κώστας διέσχισε τὸν δρόμον καὶ παρυστάσθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ τραπεζίτου. Ἀφελῆς, ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο εὐχολον να εἰσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἀλλ' ὁ θυρωρὸς τὸν ἐσταμάτησεν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ τοῦ ἐφώναξε:

—Τί ἀγαπᾷς;

—Θέλω να ἰδῶ τὸν κ. Μί...

—Τί τὸν θέλεις;

—Ὅτι τὸ πῶ τοῦ ἰδίου.

—Δεν ἐπιτρέπεται.

—Σοῦ λέγω, ὅτι εἶνε ἀνάγκη!

—Πήγαινε στὴ δουλειά σου, παιδί μου.

Ζωνερά φιλονεικία συτήθη μετὰ τοῦ θυρωροῦ καὶ τοῦ Κώστα· ἀλλ' ὁ μικρὸς ἐπέμεινε τῶσον πολὺ, ὥστε ὁ τραπεζίτης, ἀκούσας τὸν θόρυβον, διέταξε να τὸν ἀφήσουν να περάσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Τὰ ἔχασεν ὀλίγον ὁ Κώστας ὅταν εὐρέθη εἰς τὰ πολυτελῆ δωμάτια τοῦ ὠραίου ἐκείνου μεγάρου.

—Τί με θέλεις; τὸν ἠρώτησεν ὁ

τραπεζίτης ἀποτόμως, καὶ γιὰτὶ ἔκανε τόσο θόρυβο;

—Εἰσθε σεῖς ὁ κύριος Μί;...

—Μάλιστα, πῆς μου τί θέλεις μετὰ λίγα λόγια, γιατί δεν ἔχω καιρὸ

—Ἡ θεία μου, μετὰ τὴν ὁποίαν κοιτῶ ἐδῶ ἀντίκρυ, στὸν ἀριθμὸ 17, μοῦδωσε ναγοράσω εἰκοσι λεπτῶν τυρὶ Περνασσού.

—Καὶ τί μ' ἐνδιαφέρει ἐμένα;...

—Μὰ σταθῆτε. Τὸ τυρὶ ἦταν διπλωμένο μετὰ τὸ γράμμα αὐτὸ, ποῦ ἀπευθύνεται σὲ σᾶς.

Ὁ τραπεζίτης ἔλαβε τὸ γράμμα, ἐρρίψεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν βλέμμα καὶ ἀνέκραξε: —Διάβολε! πῶς πετάχθηκε αὐτὸ τὸ γράμμα;

—Δεν ξέρω. Ἐγὼ τὸ εἶδα ὅταν ἐξεδίπλωσα τὸ τυρὶ μου· καὶ ἐκεῖ ποῦ τὸ ἔτρωγα μ' εὐχαρίστησε, γιὰτ' ἦταν πολὺ ὠραῖο, συλλογίσθηκα πῶς μποροῦσε να σᾶς χρειάζεται αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἔτσι ἀποφάσισα να σᾶς τὸ φέρω.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΦΩΚ. ΘΑΛΕΡΟΣ

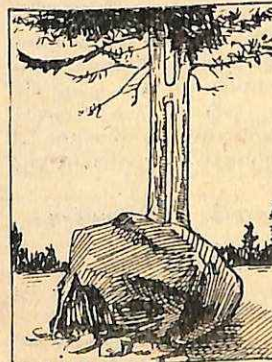
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Γύμνασμα ὑπεράνθρωπον

Ἰδοὺ ἡ φωτογραφία τοῦ κ. H. J. Brook ἀπὸ τὸ Λίβερπουλ, ὁ ὁποῖος κατορθώνει χωρὶς κόπον να διασταυρώνῃ τοὺς βραχίονάς του ὅσισιν τῆς κεφαλῆς καὶ να ἐνώνῃ τὰς χεῖράς του ὑπὸ τὸν πώγωνα. Δοκιμάσατε να τὸ κάμῃτε καὶ σεῖς διὰ να ἰδῆτε ἂν εἶνε καθ'αὐτὸ ὑπεράνθρωπον. Αὐτὸ ὅμως δεν σημαίνει, ὅτι ἕνας πῖθηκος δεν θὰ ἤμπορούσε να τὸ κάμῃ εὐκολώτατα.

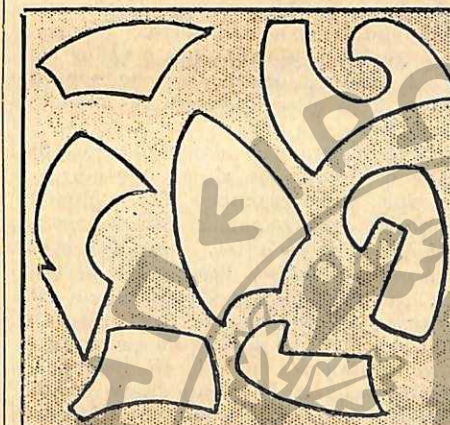
Δένδρον ἐπὶ βράχου

Ἐἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λαντερμπρουν νεν, ἕνα δένδρον ἐφύτρωσε παραδόξως ἐπάνω εἰς ἕνα βράχον· τὸ δὲ παραδοξότερον εἶνε, ὅτι τὸ δένδρον αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κορμούς συν-

Ἑβδομαδιαῖοι διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

Ἀποκόψατε τὰ ἐπὶ αὐτὰ τεμάχια καὶ συναρμολογήσατέ τα οὕτω πως, ὥστε να σχηματίσουν ἕνα ἀριθμὸν (μονοψήφιον) ἐντὸς κύκλου. Ὁ ἀριθμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ κενά, τὰ ὁποῖα ἀξιοῦν συνδυαζόμενα τὰ λευκά τεμάχια.

β') Πρόβλημα

$$3553127 \quad ++--\times=0$$

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ἐποίων ἡ τάξις δεν θὰ μεταβληθῇ, να παρεντεθοῦν τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα οὕτω πως, ὥστε μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σημειωμένων πράξεων, να προκύπτῃ ἑξαγόμενον μηδέν.

γ') Παίγνιον

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Θαλασσίας Ἀῤῥας

ΓΟ	ΟΥ	ΛΑΣ	ΡΟΣ	ΣΚΙ
ΑΙ	ΜΗ	ΓΡΟΣ	ΠΡΟ	ΚΑ
ΓΑ	ΒΑ	ΛΟΣ	ΡΙΑ	ΤΟΝ

Να συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαὶ ὥστε να σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε ζώων μαστοφόρων.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσις, ἀπὸ τὰς Ἀθηνᾶς, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ να στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν τοῦ μετὰ μίαν δεκάραν ἢ μετὰ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὁλων τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον ἀποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρον μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσις δωρεάν.

Σημείωσις: —Οἱ λύται δεν εἶνε ὑποχρεωμένοι να λύουν ὅλα τὰ ζητήματα ἐκάστου φύλλου. Ἀρκεῖ ἡ λύσις καὶ μόνον ἐνός· ὁσαυτὸς δὲ λύσεις καὶ ἂν στέλλουν, ἐν δεκάλεπτον θὰ ἐσωκλείουν δι' ὅλας καὶ φορὰν.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 51ου φ.

Πίστευε καὶ μὴ ἐρεῦνα.

Ίδε τὸν Ὁ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-
τοῦ, Κεφ Β

Η ΓΙΑΓΙΑ

Μελαγχολική έσπερα χειμῶνος. Ἡ γιαγιά εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν της καθισμένη, πλησίον τῆς ἐστίας, μὲ τὰ κάτασπρα ὡς νιφάδες χιόνος μαλλιά της, ἀδύνατη, καταβεβλημένη ἀπὸ τὴν ἡλικίαν, μὲ τὸ βλέμμα ὅμως γεμάτο ζωὴ καὶ γλυκύτητα ἀκόμη, παρατηρεῖ μὲ ἀγάπην τὰ τέσσαρα ἐγγονάκια της. Καθισμένα εἰς τοὺς σκίμ-
ποδας πλησίον της, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους παρακλητικὰ ἐπ' αὐτῆς, ἀναμένουν τὸ σύνθημα παραμυθί.

Ἡ γιαγιά ὅμως ἀποπερὶ δὲν παλαίει μὲ τὴν μνήμην της, ὅπως ἄλλοτε, διὰ τὴν ἀνακαλύψην κανὲν λησμονημένον παραμυθι... ὅχι, εἶνε πολὺ μελαγχολική, σκέπτεται, ἐνθὺ τὸ βλέμμα της πλανᾶται εἰς τὰ τέσσαρα χαριτωμένα αὐτὰ παιδάκια ποὺ τόσον τὴν ἀγαποῦν, ὅτι δὲν ἔχει πολὺ πλὴν νὰ ζήσῃ... Ὁ βίος της ἐφθάσεν εἰς τὴν δύσιν καὶ λυπείται, διότι δὲν θὰ εὐτυχίσῃ νὰ ἴδῃ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἐγγονάκια ποὺ λατρεύει, νεανίαν στρατιώτην... Πῶς ἐπεθύμει ν' ἀκολουθήσῃ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ὁδὸν τῆς νεότητος τῶν... Καὶ τὸ μέτωπον τῆς γιαγιάς κλίνει ἀπὸ λύπην εἰς αὐτὰς τὰς σκέψεις. Καὶ τὰ ἐγγονάκια σιωπηλὰ περιμένουν μὲ ὑπομονὴν τὸ παραμυθι... ἐνθὺ ἔξω ὁ βορρᾶς συρίζει μὲ ἀγριότητα, αἱ λάμπει τῆς ἀστραπῆς ἀντανακλῶνται ἐπὶ τῶν θαλοπινάκων, μακρόθεν ἀκούονται αἱ βρονταὶ ὡς ὠρηγὰ ἀγροῖον θηρίων καὶ ὡς τιναγμένα: τολύπαι βάρβαρος αἱ νιφάδες στρώνονται εἰς τὴν γῆν...

Γλυκεῖα Ἐλπίς

ΤΟ ΚΕΡΙ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

Δὲν ξέρω πῶς μοῦ φαίνεται ὅταν βλέπω ἓνα κερί ποὺ πλησιάζει νὰ χωνέψῃ: πάντοτε μοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ μου αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ μιᾶς ψυχῆς ποὺ πρόκειται ν' ἀφήσῃ αὐτὸ τὸ πέλμας ποὺ λέγεται κόσμος καὶ ζωὴ, γιὰ ἓνα ἄλλο ἄγνωστο, τρομακτικόν.

Πάλι ἐμπρὸς μοῦ ἔχω αὐτὸ τὸ κερί: τώρα τὸ βλέπω καὶ νομίζω ὅτι ἀτελειώ-
σε, σὲ λίγο πάλι φαίνεται ἓνα ἀσθενικὸ φῶς, πάλι τελειώνει καὶ πάλι φαίνεται πρὸς τὸν ὅριον ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα ὅπως ἓνας ἄνθρωπος ποὺ κοιτάει στὸ στρώ-
μα βαρεῖται καὶ τὸν περιμένουν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὥρα μὲ τὴν ὥρα. Τώρα οἱ δικοὶ του, ἐκεῖνοι ποὺ τρέμουν καὶ λαχταροῦν γιὰ τὴ ζωὴ του, νομίζουν πῶς θὰ τελειώσῃ καὶ τώρα πάλι τὸν βλέπουν νὰ ἀναλαμβάνῃ λιγάνι καὶ μὴ ἐλπίδα τοὺς ζωογονεῖ: σὲ λίγο πάλι ἀτελειώ-
νται καὶ πάλι κουράγιο πέρνουν.

Τὸ κεράκι μου, ὅσοι ἀπὸ δύο τρία σβυσίματα καὶ δύο τρεῖς ἀναλαμπές, ἔσβυσε, τελείωσε: ἄχ! κεράκι μου, γιατί νὰ σβύσῃς; εἶσι μὲς σβύνουν, τελειώ-
νουν, ὑπάρξεις προσφιλεῖς καὶ χάνονται γιὰ πάντα ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ μόνο μιὰ ἐλπίδα μᾶς συγκρατεῖ καὶ μᾶς παρηγορεῖ.

Ἡχὸ

ΜΩΛΟΣ

Νύχτα 'ε τὸ μῶλο: κάθε τί, κάθε φωνή
[συνταίνει.]

Ἡ θάλασσα ἡ γαλανή κι' ἀρροστεφανω-
μένη
Φιλει—πουλιὸ γοργόβρετα—καράβια ἀπο-
[σταμένα]

ποῦ εἰς τὸ λιμάνι ἤσυχα βαθεῖαι 'ναὶ κουρ-
[νισμένα.]

Κατάρτια καθορρίζονται στή θάλασσα μὲ
[χάρη]

Φυσᾷ τ' ἀγέρι σιγανά καὶ λάμπει τὸ φεγ-
[γάρη.]

Χτυπᾷ τὸ κύμα ἤσυχα. Ξαναγυρίζει πάλι
καὶ μ' ἓνα ριζόσο ἀρμονικὸ χαϊδεύει τ'
[ἀκρογιάλι.]

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀπλώνεται νύχτα μὲς
[εἰς τὸ λιμάνι]

καὶ πότε-πότε σ' ἀνοίχτά, φέγγει ἓνα πυ-
[ροφάνι.]

Τέλος Ἄγρας

(Εὐάγγελος Ἰωάννου)

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Προσπαθῶ πολλάκις νὰ ἐνθυμηθῶ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν, καὶ βλέπω πῶς ἐνθυμοῦμαι πολλὰ πράγματα. Τὴν κυ-
ρίως παιδικὴν μου ἡλικίαν διηλθον εἰς τὰς Καλάμας, ὅπου—εἶνε περασμένα ἔκτοτε 9-10 ἔτη--διέμενον ἡ οἰκογέ-
νιά μου.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἐπῆγε διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀδελφή μου εἰς τὸ σχολεῖον, — ἐγὼ ποὺ ἤμην τεσσάρων ἐτῶν μόλις, ἤρχισα νὰ στενοχωροῦμαι καὶ νὰ μελαγχολῶ μόνῃ εἰς τὸ σπῆτι, διότι δὲν εἶχα μὲ ποῖον νὰ παίξω, ἀφοῦ καὶ ἡ μικροτέρα μου ἀδελφή ἦτο εἰς τὸ Ἀργεῖο μὲ τὴν γιαγιά καὶ τὸν παπὸν. Διὰ τοῦτο τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ μαμά μου ἠναγκάσθη νὰ μὲ στείλῃ κ' ἐμὲ εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον τῆς κ. Κ., ὅπου ἐπῆγαινε καὶ ἡ ἀδελφή μου. Μία φορὰ, εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον ἐκράτησαν νηστεία τὴν ἀδελφήν μου, ἡ ὁποία τότε ἐπῆγαινε εἰς τὴν πρώ-
την μεγάλην, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν βλέπω εἰς τὴν γωνίαν μὲ τὰ μου-
τρά της πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ὅταν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος, μὲ εἶπε ἡ διδασκάλισσα νὰ πάω μόνῃ μου 'στὸ σπῆτι, ἤπειδὴ ἡ ἀδελφή μου ἦτο νη-
στεία, ἤρχισα τὰ κλάματα, καὶ ἔκτυ-
ποῦσα τόσον δυνατὰ τὰ παχουλὰ πόδια μου (τότε ἦσαν παχουλὰ), ὥστε ἡ δα-
σκάλα ἠναγκάσθη ν' ἀφίσῃ τὴν ἀδελφήν μου νὰ ἔλθῃ νὰ φάῃ 'στὸ σπῆτι μίας.

Ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἦλθε καὶ ἡ μικρά μας ἀδελφή ἀπὸ τὸ Ἀργεῖο, ὅπου ἔμενε μαζὺ μὲ τὴν γιαγιά, καὶ—ἐνθυμοῦμαι ὅταν νὰ ἦτο χθές—ὅταν ἐπεστρέψαμεν τὸ με-
σημέρι ἀπὸ τὸ σχολεῖον, αὐτὴ ἀπὸ τὴ σκάλα, ὅπου πρὸ πολλοῦ μᾶς ἐπεριμενε, ἐφώνασε μὲ μίαν ἀνοίγαμε τὴν ἐξώπορτα «Πόππα μου, Τσάτσα μου!» «Εἶσι μᾶς εἶχε βγάλει, ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ

προφέρῃ τὰ ὀνόματά μας. Πῶς ἐνθυμοῦ-
μαι αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα! Ὅσάκις ὅμως μοῦ ἔρχονται εἰς τὴν μνή-
μην μου, ποτὲ δὲν μπορῶ νὰ κρατήσω ἓνα δάκρυ ποὺ κατρακυλάει, σὰν νὰ θέλῃ νὰ δείξῃ πῶς τὰ ἄδωα αὐτὰ παιδικὰ ἔτη δὲν ξανάρχονται πλέον....

Κραυγὴ Νίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΝΑΤΑΣ

Ἀναγνώσκει τὴν μνήμην της

Γιαλιστερὴ γιαλιστερή, χρυσοπλουμι-
σμένη, ἐφιγούρασε στή μέση τοῦ τραπε-
ζιοῦ μὲ κάποια ὑπερφάνεια σὰν νᾶνοιωθε
κινεῖται τὴν ἀξία ποὺ τῆς δίδανε. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι ἦταν μιὰ κομψὴ
κανατίτσα πολὺ εὐμορφὴ καὶ τὰ χρυσὰ
κλαδάκια ποὺ ἔκανε ἐπάνω στὸ κρῦσταλλο
πήγαιναν μιὰ τρέλλα. Δὲν τὴν ἐβάλαμε
στὸ τραπέζι, παρὰ ὁσάκις θάχαμε κανένα
ξένο καὶ τότε ἀλλοίμονο σὲ μᾶς! ἡ καρ-
διά μας ἐπαλλε δυνατὰ σὰν τὴν ἀντικρύ-
ζαμε καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἐβλέπαμε νὰ
στέκῃ, μιὰ ἀγωνία κατεῖχε ὅλους μας
καὶ ἓνας φόβος, τὸν ὁποῖον ἐπηρῶσαν αἱ
ἄγροιαι τῆς μητέρας ματιαί.

Πέρασαν ἔκτοτε μῆνες: ἡ κανάτα χά-
ρις εἰς τὴν μεγάλην ἀξίαν, τὴν ὁποίαν
τῆς εἶχαμε δώσει, δὲν εἶχε σπάσει ἀκόμη.
Μία μέρα ὁ μπαμπᾶς μᾶς εἰδοποίησε
πῶς θάχαμε κάποιο μουσαφίρη, τὸ τρα-
πέζι ἐστρώθημε μὲ ὅλην τὴν ἐπισημό-
τητα καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, ἡ κα-
νάτα κατέλαβε τὴν τιμητικὴν θέσιν τῆς
δίπλα στὸ πιάτο τοῦ μπαμπᾶ. Σὲ λίγο τὸ
φαγητὸ ἦταν ἑτοιμο καὶ καθήσαμε στὸ
τραπέζι. Τὸ τί τραβήξαμε δὲ μπορῶ νὰ
σᾶς τὸ πῶ, τοῖς φαῖ δὲν πῆγαινε μέσα μας
καὶ ἡ ὁρεξίς μας ἐκόβετο ὁσάκις τὴν ἀν-
τικρύζαμε ἀπ' τὸν φόβο νὰ μὴ σπάσῃ.
Γιὰ νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, τὸ δειπνον
ἦταν στὸ τέλος, ὅτε ὁ ξένος, διηγούμενος
κάτι μὲ ἐνθουσιασμόν, ἔκαμε μιὰν ἀτυχή
χειρονομίαν, ἡ ὁποία φεῖ!! συνωδεύθη
καὶ ἀπὸ ἓνα κρότον συντριβόμενον πρᾶγ-
ματος. Θὰ ἐννοήσατε βέβαια τί ἦταν ὁ
κρότος: ἡ κανάτα, τὸ καμάρι τῆς μητέ-
ρας, εἶχε πέσει καὶ θρυματίσθη σὲ χί-
λια κομμάτια. Δὲν εἶχαμε ἀκόμη συνέλ-
θει ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν καὶ ἄλλος κτύπος
ἠκούσθη: ἡ μητέρα εἶχε λιποθυμήσει καὶ
ὁ μπαμπᾶς προσεπάθει νὰ τὴν φέρῃ εἰς
τάς αἰσθήσεις της, ἐνθὺ ὁ ξένος ἐπωφε-
λούμενος τοῦ γενικοῦ πανικοῦ τῶσκασε!!!

Αὐτὸ ἦταν τὸ γραπτὸ τῆς αἰωνίας τῆς
ἡ μνήμης!

Πατριδα Ὁνειρευμένη

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Ντίνος μπαίνει πρώτη φορὰ σὲ
βάρκα.

— Γιατί, μαμμό, ἐρωτᾷ, μὲλεις ξεκινᾶσαι,
ἡ παραλία ἔρχεται νὰ τρέχῃ;

Καὶ ἡ μικρὰ Νίτσα ἐπεβίβασα:

— Μὰ δὲν ξέρεις πῶς ἡ γῆ κινεῖται καὶ
τρέχει γύρω στὸν ἥλιον;

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Ὁνειροπόλου Μ. Ἑλλάδος

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

[Πᾶς συνδρομητὴς, ἡ ἀγοραστὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, διὰ νὰ συμμορφώσῃται ἐκάστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1.—Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ τὰ δέλφια των, διὰ νὰ εἰσπορῶν νὰ λαμβά-
νουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ἔχου εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλα-
γὴν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ Σελίδα Συνεργα-
σίας καὶ δωρεὰν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς, πρέ-
πει ἀφεύκτως νὰ ἔχουν ψευδώνυμον.

2.—Ἐκάστου συνδρομητοῦ ἡ συνδρομητριάς
ΠΕΝΤΕ μόνον ἀδελφὰ δικαιούται νὰ λά-
βουν ψευδώνυμον. Ἦτοι, ἐκάστη συνδρομὴ δὲν
δίδει δικαίωμα εἰς περισσότερα τῶν ἐξ ἑν ὀλίγῃ
ψευδωνύμων.

3.—Διὰ νὰ λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε συν-
δρομητὴς, εἴτε ἀδελφὸς του, ὀφείλει νὰ
πληρώσῃ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα ἐνὸς
ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου
καὶ λήγοντος τὴν 30 Νοεμβρίου. Ὅποτε
καὶ ἂν λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε εἰς τὴν ἀρ-
χὴν, εἴτε εἰς τὸ μέσον, εἴτε εἰς τὸ τέλος τοῦ
ἔτους, τὸ δικαίωμα τοῦ λήγει τὴν 30 Νοεμ-
βρίου, ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος μὲ τὴν ἀνανέω-
σιν τῆς συνδρομῆς του πρέπει νὰ πληρώσῃ
καὶ πάλιν 1 φράγκον, εἴτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ
ψευδώνυμον, τὸ ὅποτον εἶχε τὸ προηγούμενον
ἔτος, εἴτε διὰ νὰ ἀλλάξῃ.

4.—Ἐἰν συνδρομητοῦ τινος, ἔχοντος ψευ-
δώνυμον, λήξῃ ἡ συνδρομὴ πρὸ τῆς 30ῆς
Νοεμβρίου καὶ δὲν τὴν ἀνανέωσῃ ἐγκαίρως,
λήγει συγχρόνως καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ψευδωνύμου
του, καθὼς καὶ τῶν ψευδωνύμων τῶν ἀδελ-
φῶν του.

5.—Ἐὰν δικαιούχος τις θελήσῃ νὰλλάξῃ
ψευδώνυμον ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἢτοι πρὶν λήξῃ
τὸ δικαίωμα του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πάλιν
1 φράγκον. Ἄλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ νέου
του ψευδωνύμου ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμ-
βρίου, ὅποτε καὶ ἂν ἐγένῃ ἡ ἀλλαγὴ.

6.—Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ ψευδώνυ-
μόν του καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὀφείλει
νὰ τὸ ἀνανέωσῃ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου
τὸ βραδύτερον. Ἄλλως θεωρεῖται ἀδόκιμος
καὶ δίδεται εἰς τὸν πρώτον ζητούντα αὐτό.

7.—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ
τὰ δέλφια των, ἔως πέντε, οὐδεὶς ἄλλος εἰμ-
πορεῖ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ
συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ.
Οἱ ἄπλοι ἀγορασταί, οἱ λαμβάνοντες τὸ φύλ-
λον διὰ τῶν πρακτικῶν, δὲν ἔχουν δικαίωμα
ψευδωνύμου ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται συνδρο-
μηταί.

8.—Τὸ ἐλεγγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιούχου
ψευδωνύμου πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς
Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλιν τῆς
Ἀλληλογραφίας. Δύναιται ὅμως νὰ προτείνῃ
τις πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀνα-
θέτων εἰς τὴν Διαπλάσιν τὴν ἐλογίην τοῦ κα-
ταλληλοτέρου. Τὰ πολυλέξα ψευδώνυμα ἀπα-
γορεύονται. Κἀθε ψευδώνυμον δὲν εἰσπορεῖ
νὰ ποτελλῇται παρὰ ἀπὸ δύο λέξεων τὸ πολὺ,
(ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου.)

9.—Ὁ δικαιούχος, διὰ τὸν ὅποτον ἐνεκρίθη
ἡδὺ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ τὸ σημειώσῃ
πάντοτε πλησίον τοῦ ὀνόματός του εἰς πᾶν
ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Ὅνομα
καὶ ψευδώνυμον πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν

1.—Εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς Διαπλάσεως
μία σελὶς διατίθεται πάντοτε πρὸς δημοσίευσιν
ἔργων τῶν συνδρομητῶν της, (ὅχι τῶν ἀγο-
ραστῶν.) Ἡ σελὶς αὕτη ὀνομάζεται «Σελὶς
Συνεργασίας Συνδρομητῶν» ἡ ἐπὶ τὸ συν-
τομώτερον «Σ.Σ.Σ.».

2.—Πᾶς συνδρομητὴς ἐτήσιος, προπληρω-
μένος, ἔχων ψευδώνυμον, (καὶ τὰ δέλφια του
ἐπίσης), δικαιούται νὰ στέλλῃ ἐκάστοτε πρὸς
δημοσίευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, ἐντυ-
πώσεις, ἱστορικά καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἠθικά,
περιγραφὰς κτλ κτλ. πρωτότυπα ἢ μεταφρα-
σμένα, πάντοτε μὲ παιδαγωγικὴν βάσιν, δη-
λαδὴ κατὰλληλα διὰ τοὺς νεαροὺς ἀναγνώ-
στας τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐκ τούτων ἡ Διά-
πλασις ἐκλέγει τὰ ὠραιότερα, τὰ καταλληλό-
τερα καὶ ἐκ τούτων δημοσιεύει δωρεάν, διὰ
κλήρου, ὅσα ἐκάστοτε ἐπιτρέπει ὁ χώρος τῆς
καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περὶ τῶν ἀπορριπτομένων ἢ ἐγκρινόμε-
νων, ἡ Διαπλάσις εἰδοποιεῖ ἀμέσως τοὺς ἀπο-
στολεῖς εἰς ἰδιαιτέραν στήλιν τῆς ἀλληλογρα-
φίας της. Εἶνε ὅμως ἐλευθέρως νὰ δημοσιεύῃ
τὰ ἐγκρινόμενα μόνον ὅποτε κληρώνονται, ὅ-
ποτε τῆς χρειάζονται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρου-
σιάζονται ἐν τῇ μεταξύ ἄλλα καλλίτερα καὶ
προτιμότερα.

4.—Κἀθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν
Σ.Σ.Σ. δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 30 στί-
χους στήλης τῆς Διαπλάσεως, ἢ τὰς 200 λέ-
ξεις. Τὰ συντομώτερα προτιμῶνται. Τὰ ὑπερ-
βαίνοντα τὸ μέτρον τῶν 200 λέξεων ἀποκλεί-
ονται, ὅσον ὥραία καὶ ἂν εἶνε.

5.—Κἀθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν
Σ.Σ.Σ. πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον μόνον του,
εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου καὶ ἀπὸ τὴν μίαν
μόνον ὀμνὴν τοῦ φύλλου. Ἐκτὸς τοῦ τίτλου
του, πρέπει νὰ φέρῃ ἄνωθεν τὸν γενικὸν τί-
τλον «Διὰ τὴν Σ.Σ.Σ.» νὰ εἶνε δὲ ὑπογε-
γραμμένον μὲ τὸ ὄνομα καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμον
τοῦ ἀποστολέως.

6.—Προθεσμία καὶ ὅριον δὲν ὑπάρχει. Ἀ-
ποστολαὶ ἐκάστοτε διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. εἶνε δεκταί
εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ παντός συνδρομητοῦ
ἔχοντος ψευδώνυμον, καὶ ὅλον τὸ διάστημα
τῆς συνδρομῆς του.

7.—Εἰς τὴν Σ.Σ.Σ. ὑπάγονται καὶ τὰ
Παιδικὰ Πνεύματα, περὶ ὧν κατωτέρω.

8.—Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. ἐγκρινόμε-
νων, καὶ διὰ τὴν στήλιν τῶν Πνευματικῶν
Ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω, ὁ Συνδρομη-
τὴς οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ
εἰς τὴν Διαπλάσιν δωρεάν. Ἐπὶ πληρώσει δὲ
μόνον Μικρὰ Ἀγγελίας (Ἰδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευ- ματικά Ἀσκήσεις

1.—Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσει δη-
μοσιευόμενων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀ-
νατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιοῦ-
χους συνδρομητὰς της. Πᾶς ἔχων ψευδώνυμον

δύναιται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ
Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διαπλάσις ἐκλέγει τὰ κα-
ταλληλότερα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει εἰς
τὴν Σ.Σ.Σ. διὰ κλήρου ὅσα τῇ ἐπιτρέπει ἐ-
κάστοτε ὁ χώρος.

2.—Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γρά-
φονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς
ἐπιστολῆς. Ἀνοθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται
Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημο-
σίευσιν εἰς τὴν Διαπλάσιν ὑπὸ τοῦ δέινα (ὀ-
νομα καὶ ψευδωνύμου). Πρέπει νὰ εἶνε ἔργα
πρωτότυπα ποὺ στέλλονται, ἀδημοσίευτα καὶ
ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν
τῇ Διαπλάσει ἢ ἄλλῃ.

3.—Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις,
καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς
ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς δικαιοῦχους συνδρομη-
τὰς ὡς ἑξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται δύο
Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματι-
κῶν Ἀσκήσεων, μὲ βροῦς, οἱ ὅποιοι δη-
μοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν προκή-
ρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, αἱ βαρεῦ-
μεναι ἢ ὀπωσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς
Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον
κατ' ὀλίγον εἰς τὴν Διαπλάσιν. Ἀσκήσεις
στελλόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ παρὰ
τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν
λαμβάνονται διόλου ὑπ' ὄμν.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διαγωνισμοὶ Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διαπλάσις προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς
Διαγωνισμοὺς πρὸς εὔρεσιν τῶν Λύσεων τῶν
εἰς αὐτὴν δημοσιευμένων Πνευματικῶν

γωνισμούς των Λύσεων, όφειλουν να γράφουν τας Λύσεις των επί ιδιαίτερου χάρτου εύρισκομένου προς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χάρτης τῶν Λύσεων πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἑκάστος τῶν ὁποίων περιέχει 20 φύλλα (ὅσα ἀκούει δι' ἓνα Διαγωνισμόν) καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτός τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρας φυλλάδιων Λύσεις εἴνε γραμμῆναι ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τὸ ἐνὸς φυλλάδιου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ιδιαίτερου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμῆναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματικὸν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ μονόλεπτον ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρας φυλλάδιων διὰ μιᾶς, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἔαν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλάδιου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς: α'.—Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: Ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσώπευοντα τὰ ὀκτὼ τοῦλάχιστον δέκατα ($\frac{8}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, ὁρᾷ δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολοκληρίαν πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευόμενας, εἴνε ὑποψήφιοι διὰ τὸ Πρῶτον Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἷς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι, ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς ἄλλης ἐκτός τῶν ἀναλῶν κατὰ τὴν § 9 Εὐσήμων (Ἰδε Κεφ. § 10 καὶ 11), καὶ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσων τὴν εἰκόνα τῶν εἰς τὴν Διαπλάσιν ἐπὶ πληρωμῇ φρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισιό. Τοῦ πρώτου βραβευομένου ἡ εἰκὼν δημοσιεύεται δωρεάν. (Ἰδε Κεφ. § 2, α').

β'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἐπτά δέκατα τοῦ ὅλου ($\frac{7}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

γ'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἐξ δέκατα τοῦ ὅλου, ($\frac{6}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

δ'.—Ἐπαινον λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὀλίγωντέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρον ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε'.—Εὐφημον μνείαν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὀλίγωντέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρον ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπαινον, §.—Εἰς τὴν Μεσαίαν τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἐπτά δέκατα ($\frac{7}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ ἐξ δέκατα ($\frac{6}{10}$), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$).

ζ'.—Εἰς τὴν Μικράν Τάξιν: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα ($\frac{4}{10}$) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα ($\frac{3}{10}$).

9.—Κατὰ τὴν ἀπονομήν τῶν Εὐσήμων, ἐκτός τῶν ἀναλογούντων εἰς ἑκάστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων του, τῷ προστίθενται καὶ ἄλλα ἀκόμη εὐσημία, —εὐσημία ἐπιμονῆς, —ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλάδιων τῶν ὁποίων ἐστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν εὐσημίᾳ ἐπὶ πλέον δι' ἑκάστην τριάδα φύλλων. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυλ-

λαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πόσας ἐξ ἑκάστου, λαμβάνει ἐξ εὐσημίας ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλάδιων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 4 εὐσημία ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω κατ' ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—**Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος.**—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ διήγημα.

2.—**Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων.**—Κατ' ἔτος βραβεύονται τὰ καλλίτερα δέκα (10) ψευδώνυμα διὰ Δημογραφισματος πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—**Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος** ἢ τοῦ πρὸς ἔγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, καὶ **Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσήμων.**—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. § καὶ (6').

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι **Μικροὶ Διαγωνισμοί**, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως**, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), **Διαγωνισμὸς Λευκῶν Λέξεων**, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῇ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὐσημία

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς οἱ **Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ** εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος. — **Μικροὶ Διαγωνισμοὶ** εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς τῆς Καλλιγραφίας, τῶν Λευκῶν Λέξεων κλπ.

2.—Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνισμούς**: α'.—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴνε διήγημα ἢ Πνεῦμα. Ἀσκήσις, 2) δημοσιεύεται δωρεάν ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποτον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του. 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του.

6'.—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

γ'. Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

Α'. **Σημείωσις.**—Εἰς τὸ Ἀθρόον δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ξεσπαθώματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν λογαριάζονται ἀπὸ τοῦ 1911, καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Δημοψήφισματος Α', Β' καὶ Γ'.

Β'. **Σημείωσις.**—Τὸ ἄνευ ἀμοιβῆς Α', Β', ἢ Γον Βραβεῖον τῶν Λύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον ὡς Γ' Βραβεῖον (2)32).

6'.—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον, ἐν τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῶν αἰτήσις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τῶν Διαγωνισμοῦ ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, καθὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν ψευδωνύμων, θεωροῦμενος ὡς ἑκτακτοῖ ἔχουν ἰδιαίτερα ὅλους βραβεῖα, ὁρίζόμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—**Ἀθρόον Βραβεῖον** λέγεται ἐν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποτον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῶν, τὰ ὅποια ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμούς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπομέναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32)32). β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακστά δευτέρα τῆς μονάδος (4)32). γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακστά δευτέρα τῆς μονάδος (2)32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακστόν δευτέρον τῆς μονάδος (1)32).

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποτον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῶν, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητῆς κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τούτον ἀπονέμεται τὸ **Ἀθρόον Βραβεῖον** ἅμα τῇ αἰτήσιν του. Ὡστε ἀπαραίτητον εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἑκάστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ σημειώῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια λαμβάνει ἐκαστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν, στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβεῶν του.

8.—Ὁ τυχὼν **Ἀθρόον Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμὸν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῶν, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπ᾽ **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλεον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὡσαύτως πλεον εἰς τὸν ἀντίστοιχον κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων — δηλαδὴ **πλά**, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης, — **λεπτά** δ, μὲ **παχέα** στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ **κεφαλαία** τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὁρος: 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν δεκαπέντε πληρύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15.

β'.—Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεως ἀπλῆ. — Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

10.—Τὸ **Βραβεῖον** τῶν **εὐσήμων** εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν

καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ξεσπαθώμα, κτλ. ἡ Διάπλασις σημειοῖ ἐν τῇ Εὐσημίᾳ ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομή τῶν Εὐσήμων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε' περισσοτέρων ἐντὸς παρενθέσεως, σημειούμενων παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ **Βραβεῖον** τῶν **Εὐσήμων**, μὲ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ **Εἰκὼν** του. 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Δύο Δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημία, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκάστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα χρυσόδετον τόμον τῆς **Βιβλιοθήκης** τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φράγκων 5 κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημία μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκάστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα ἄδετον τόμον τῆς **Βιβλιοθήκης** τῆς Διαπλάσεως, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

δ'.—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ **Εὐφημος Μνεία** εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἀμα τῇ λήξει ἐκάστης τριμηνίας (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ἐφέλλει ἑκάστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσήμων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἀμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημείωσιν ὅλων τῶν **Εὐσήμων** τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν αναφέρεται εἰς τὰποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Ἀλληλογραφία—Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἴνε ὅσον τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμέναι, ὅταν δὲ περιέχουν τι ἀξίον ἀπάντησεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χώρος, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτεραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται **Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως**.

2.—Ἐκτός τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν **Ἐρωτήσεων** καὶ **πληροφοριῶν**. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη **Μικραὶ Ἀγγελίαι**, ὅπου ἑκάστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφόριαν, ἡ ἐρώτησιν, ἡ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως, —προκαταβάλλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων — δηλαδὴ **πλά**, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης, — **λεπτά** δ, μὲ **παχέα** στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ **κεφαλαία** τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὁρος: 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν δεκαπέντε πληρύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεως ἀπλῆ. — Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

6'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητῆς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δημοσιεύσων εἰς τὴν Διάπλάσιν **Μικράν Ἀγγελίαν**, τὸ ἄνω τιμολόγιον ὑπολογίζεται εἰς διπλὸν, ἢτοι ἡ λέξις **λεπτά** 10.

3.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς **Διαπλάσεως** γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μεταφῶν τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταφῶν ὁμοφύλων. Ἀγρία ἀλληλογραφίαν μὲ ἀγρία καὶ κορορία μὲ κορορία. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν **Μικρῶν Ἀγγελιῶν** ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινοῦσκη πρῶτα ἡ Διάπλασις καὶ, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

1.—**Μικρὰ Μυστικά** ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξέδωκεν ἡ Διάπλασις, διὰ ν' ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταφῶν τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον **Μικρῶν Μυστικῶν** περιέχει 30 ἐρωτήσεις καὶ ἀπάντη αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χώρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ **Μικρὰ Μυστικά** πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται **λεπτά** 15. Ἐπτά τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εικοσιπέντε τετράδιων, φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ **Μικρὰ Μυστικά** διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταφῶν ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράψῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν μὲ ποῖον ἐπιθυμῇ νὰνταλλάξῃ, ἡ δὲ Διάπλασις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς **Ἀλληλογραφίας**, ἔαν αἱ προτάσεις συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς καταχωρήσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις **λεπτά** 25 διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 **λεπτά** ἡ λέξις.

β'.—Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἴνε ἐντελὸς ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῇ ἢ ὄχι. Ἄν δεχθῇ, τότε ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἐν τετράδιον τοῦ πρὸς τὴν Διαπλάσιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα καὶ ἐκεῖνος πάλιν, ἀμα λάθῃ τὸ τετράδιον, ὁφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδίῳ του, διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Ὡς τὸν ἀντίτιμον τῆς ἀνταλλαγῆς, στέλλει **δευτέρος**.

γ'.—Ὁ δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλῃ τὸ τετράδιον των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψῃν τὰς ἀπαντήσεις

θησαν 24 τόμοι, ονομαζόμενοι «Τόμοι της Πρώτης Περιόδου». Από το 1894 η «Διαπλάσις» έγινε από δεκαπενθήμερο εβδομαδιαία, ήλθε σχήμα και εισήλθεν εις την Β' Περίοδον. Κατά το διάστημα τούτο, ήτοι από το 1894 μέχρι το 1911, εξέδωσαν τόμοι 18 ονομαζόμενοι «Τόμοι Β' Περιόδου».

4.—Η διεύθυνσις της «Διαπλάσεως των Παίδων» εκδίδει εκάστοτε και τόμους ανεξαρτήτως του περιοδικού, περιέχοντας εκάστος από έν τεκνόν και ήθικόν ανάγνωσμα, ως επί το πλείστον μυθιστόρητα εικονογραφημένα.—Οι τόμοι ούτοι τιτλοφορούνται **Βιβλίον θήκη της Διαπλάσεως**.

5.—Δεκατομέρης Τιμοκατάλογος των τόμων «Διαπλάσεως» και «Βιβλίου θήκης», δημοσιεύεται εκάστοτε εις τό φύλλον, υπάρχει δε και ιδιαίτερος τυπωμένος, λεπτομερέστατος, με όλα τα εις τούς διαφόρους τόμους περιεχόμενα εκτενή αναγνώσματα και στέλλεται δωρεάν προς πάντα αίτούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ανανέωσις συνδρομής. — Άλλαγή διευθύνσεως. — Έλλειποντα φυλλάδια.

1.—Η συνδρομή εις την «Διαπλάσιν» είνε προληρωτική. Επομένως ο συνδρομητής ο έπιθυμών να εξακολουθήσῃ, πρέπει, πρίν λήξῃ ἡ συνδρομή του, να τήν ανανεώσῃ. Ο μὴ ἐπιθυμών να εξακολουθήσῃ, οφείλει να τὴν δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ να ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς του φυλλάδιον, σημειώνον ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Ἀπαρδέκτων» καὶ τὸ ὄνομα του.

2.—Κατ' ἔτος ἡ Διάπλσις προκηρύσσει Δαχέον Δώρων διὰ τούς προληρώνοντας συνδρομητάς της. Φέτος τὰ δῶρα ταῦτα εἰνε αξίας 1700 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθῶν εις πέντε κληρώσεις ὡς ἑξῆς: μία κληρώσις ἐξαίρετική, θὰ γίνῃ τὴν Α' ἐβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εις αὐτὴν ὅλοι οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνίον συνδρομὴν μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Ἡ Α' τακτικὴ κληρώσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἢ Β' τὴν 15 Ἀπριλίου, ἢ Γ' τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ ἡ Δ' τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἐκάστην τῶν κληρώσεων τούτων θὰ κερδίζουν 50 ἀριθμοί, θὰ συμμετέχουν δὲ οἱ ἔχοντες πληρωσὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἐξαμηνίον ἢ τρίμηνον συνδρομὴν, ἐντός τῆς ὁποίας να περιλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς Κληρώσεως.

3.—Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀποστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», δόδος Εὐριπίδου, 38, εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν ἀποστέλλεται: Α') διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, (Mandat de poste) ὃ ὁποία—σημειωτέον καλῶς—εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ προτιμότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χρημάτων. Β') ἐλλείψει ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους. — Γ') διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς (chèque) ἐπὶ Παρισίαν ἢ ἐπὶ Ἀθηνῶν, τῇ προσθήκῃ λεπτῶν 60 διὰ τὸ χαρτόσημον τῆς ἐξαγγυρώσεως. Δ') διὰ χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνωμένων ἐντός λεπτῶν καρτονίου. — Ε') διὰ τοκομεριδίων τῶν λαγειφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν 6 ἢ τῶν 2,50 δρ., δεκτικὸν πρὸς δρ. 5,90 τῶν μέν, καὶ πρὸς 2,45 τῶν δέ. (Δεχόμεθα καὶ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν 3% Κτμ. Πίστεως Αἰγύπτου πρὸς 7,25 ἑκάστον). — ΣΤ') διὰ ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων (postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων ἐπὶ Λονδίνου ἢ ἄλλης οἰκισθῆ ποτε ἀγγλικῆς πόλεως, πληρωτέων εἰς τὸν κο-

μιστὴν (δηλ. χωρὶς ὄνομα παραλήπτου). — Ζ') Τὰ μικρότερα τοῦ ἐνός (1) φράγκου ποσὰ εἶνε δεκτὰ εἰς γραμματόσημον τοῦ Κράτους ὁποῦν γίνεται ἡ ἀποστολὴ. [Ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ ἀντὶ γραμματοσήμων προτιμότερον εἶνε νὰ στέλλωνται Διεθνή ἔνσημα Ἀπαντήσεως (Goupons-reponse internationaux) πωλούμενα καὶ αὐτὰ εἰς τὰ Ταχυδρομεία]. — Η') Μόνον ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ξένα ταχυδρομεία ἐκδίδοντα ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς, δεχόμεθα ἐξαίρετικῶς καὶ μεγαλείτεσα τοῦ ἐνός φράγκου ποσὰ εἰς γραμματόσημα Ὀθωμανικά, ὁποιοῦσδήποτε ὅμως τοῦ φράγκου πρὸς πέντε (5) γρόσια γερὰ.

4.—Ἐπιστολὴ με χρημάτων, ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας ἢ παραδίσεως.

5.—Ο πληρώνων ἐτησίαν, ἐξαμηνίον ἢ τρίμηνον συνδρομὴν, ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα μίας ταινίας τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῇ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ μεταξύ ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεως, ὁ συνδρομητὴς οφείλει νὰ στέλλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων. Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μίας ἐβδομάδος, οφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπολεσθέν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλεται ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητούμενων φυλλαδίων. (Ἐκαστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τὸν προηγούμενον ἔτων λ. 25).

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ».

ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΛΤΑ

[ἐν Κων/πόλει]

Βραβευθεῖσα εἰς τὸν 121ον Διαγωνισμόν πρὸς σύνθεσιν Πνευματ. Ἀσκήσεων.

[Ἰδε Διάπλσιν 1911, σελ. 83.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως

1. Τὸ Σῆμα εἶνε μικρὰ καρφίς ἐξ ἀργύρου ἐπίχρυσος, τὴν ὁποίαν φέρουν πρὸς διακρίσιν καὶ ἀναγνώρισιν οἱ συνδρομηταί καὶ αἱ συνδρομαί τῆς «Διαπλάσεως». Ἡ καρφίς αὕτη, κομψοτάτη, φέρει ἐπὶ τοῦ κυκλικοῦ βῆθους χρυσοῦ διὰ μαύρου, τὸ μονόγραμμα Δ. τ. Π. (Διάπλσις τῶν Παίδων) περιβαλλόμενον ὑπὸ μαϊνάνδρου, ὅστις συμπληροῦται διὰ τῆς χρονολογίας 1897—1903 (τὸ ἔτος τῆς Ἰδρύσεως τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὸ ἔτος τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος).

2.—Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν τὸ Σῆμα, πρέπει νὰ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως φρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν Ἑπαρχιῶν καθὼς καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ, πρέπει νὰ προσέσσουν καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Τὸ Σῆμα στέλλεται πρὸς αὐτοὺς ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
Συνδρομηταί παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παρασιπτή τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν τὴν διευθύνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντας καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθύνομεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 129ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν δὲ δημοσιεύοντο εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1912.

Μία προσθήκη εἰς τοὺς ὅρους

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 129ος Διαγωνισμὸς πρὸς εἰρεσιν τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Κατὰ τοὺς νέους ὅρους, ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον, καὶ οἱ λοιποὶ συνδρομηταί καὶ τὰ τέλεια τῶν, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸν ὅρον μόνον ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε τῶν λυσάχατον μ' ἐν δεξιᾷ λεπτον γραμματόσημον. Ἐπίσης καὶ οἱ ἀγορασταὶ εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος, συνοδεύοντες κάθε τῶν λυσάχατον με γραμματόσημον εἰκοσιλέπτον.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, ὁφείλουν πρῶτα νὰ προμηθευθῶν ἀπὸ τὸ Γραφεῖόν μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Φέτος προσιτίζεται εἰς τοὺς ὅρους, ὁ ἑξῆς: Καὶ οἱ Ἰσὸτιμοι τοῦ Α' Βραβείου εἰμποροῦν νὰ δημοσιεύσουν τὴν φωτογραφίαν των, στέλλοντας 6 φρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὐρίσκατε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Δ'). Βραβεῖα δὲ θάπονενμῶν τὰ ὁρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὁποῖα βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸν Ὁδηγὸν (Κεφ. Σ').

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38, δόδος Εὐριπίδου
τὴν 30 Νοεμβρίου 1911

ΜΕ ὑγίαν, με χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ὁ νέος μας τόμος τοῦ 1912 καὶ... καλὴν Ἀλληλογραφίαν, ἔξυπνην, ζωηράν, ἐνδιαφέρουσαν,—τὸ ὁποῖον ἐξαρχαίται ἀπὸ σὰς, δηλαδή ἀπὸ τὰ ὠραία νόστιμα, ἔξυπνα καὶ συ-

χνὰ γράμματα ποὺ θὰ μοῦ στέλνετε.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι αὐτὸ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸν χρόνον. Ἐξάφνα σήμερα, ἔχω ἐμπρὸς μου τόσα ὠραία γράμματα, ἀλλ' ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ παντήσω παρὰ εἰς μερικά. Πρῶτον φύλλον βλέπετε, καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὅλγ' ἀπ' ὅλα.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Μὴ ξεχάσετε οἱ παλαιοὶ νὰ μοῦ στείλετε τὴν σημείωσιν τῶν Εὐσημῶν ποὺ ἐπῆρατε κατὰ τὸ 1911. Τὴν περιμένω μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, καθὼς καὶ τὸ ψηφοδέλιτόν σας διὰ τὸ Γενικὸν Δημοψήφισμα τῶν ψευδωνύμων.

Χαιρετῶ τοὺς νέους μου φίλους, τοὺς ἐξαγγεμένους πρῶτην φορὰν τοῖς συνιστῶ νὰ διαβάσουν μετὰ προσοχὴν τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Σελ. 7.) καὶ τοῖς εὐχομαι νὰ ὁμοιάσουν τοὺς παλαιούς!

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος. Ἄς εἶνε λοιπὸν ξεχασμένα τὰ περασμένα, ἀλλ' ἐννοεῖται, μόνον ἡ δυσχερέσκεια, διότι τὰς παρατηρήσεις ἐκείνας σοὺ τὰς ἔκαμα τότε διὰ τὸ καλὸν σου, παιδί μου, καὶ γαίρω πολὺ ποῦ οὐτε ἐθύμωσες δι' αὐτάς

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Αἱ 50 Σειραὶ τῶν τόμων, τοὺς ὁποίους ἐδίδαμεν με ὑποτίμησιν εἰς τοὺς ἀναεοῦντας τὴν συνδρομὴν των, ἐξηγητήθησαν. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς ζητοῦν, ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν ἄλλας 50 Σειράς, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναεοῦντων τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφομένων νέων διὰ τὸ 1912 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ε. Οἱ διαδεδέσμοι τόμοι εἶνε τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1911, τιμώμενοι ἀρχικῶς 7 ἢ 8 φρ., παρέχονται δὲ ὑποτιμημένοι μόνον ἀντὶ 4 δραχμῶν ἑκάστος. Τὸ προνόμιον τοῦτο λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου.

ὥστε νὰ με ἀφίση, οὔτε μοῦ ἔδωσες ἔκτοτε ἄλλην ἀφορμὴν.

Ὁ Κόμης τῆς Φέρας μοῦ γράφει, ὅτι αἰσθάνεται μεγίστην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν φίλον του Ἀσκηματοῦ Τηλέγραφον, διότι αὐτὸς τὸν προέτρεψεν ἐπιμένει νὰ γίνῃ συνδρομητὴς μου. Ἐγχετὸ τοῦ ὅπ' ὤφειλες σὰς οἱ ξεσπαθώντες: Ἐκεῖνον, τοὺς ὁποίους ἐγγράφετε, θὰ σὰς εὐγνωμοῦν ἐπίσης.

Ἡ Ἀφροδίσα Θαλάσσα μοῦ προλέγει ὅτι ὁ Ἄπερος Ριοναὶ θὰ καμῇ θαύματα, διότι μόλις εἶδαν τὴν περὶ αὐτοῦ ἀγγελίαν καὶ τὴν εἰκόνα, αἱ συμπαθήτριαι τῆς ἐνθουσιασθήσαν καὶ τῆς ὑπεργλήσαν νὰ γίνωνται συνδρομητρίαι. Δὲν σὰς τὸ ἔλεγα, ὅτι τὸ ἔξογον αὐτὸ μυθιστόρημα, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον θὰ εἶνε μία μεγάλη ἑλπίς!

Ἡ Βιδυλὴ Ἑλληνοπούλα μ' ἐρωτᾷ ἂν εἰς τὴν τεμπέλιαν ποὺ τὴν ἔπιασε κατ' αὐτάς, συντείνῃ ὀλίγον καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ. Σεῦρω καὶ γὰρ: ἴσως. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι τὸν γαίμωνα πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς δραστηριώτερος... διὰ νὰ ξεσπᾷνται. Ὅσον διὰ τὴν λύπην ποὺ προσεζεῖ ἡ ἀπώλεια τῶν ὠραίων φθινοπωρινῶν ἡμερῶν—ὦ! θὰ ἔλθουν τόσον γρήγορα αἱ ἀκομὴ ὠραϊότεραι ἀνοιξιᾶτικαί! Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα.

Ἀναεοῖσις ψευδωνύμων: Στεναγμὸς τῆς Δούλης Ἡλείου, α. Ἡχὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων, κ. Γλυκεῖα Ἑλλάς, κ. Γερδοῖς Δεσφίς, α. Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, α. Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ, α. Εἰκοστή Πέμπτη Μαρτίου, α. Βάρκα τοῦ Κανάρη, κ. Ἀστὸν Ἑσπεριῶν, α. Δικηγόρος τῆς Νεολαίας, κ. Ρόδον τῆς Ανατολῆς, κ. Κάροιν, κ. Σουλφίς, κ. Φλογερά Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου, κ. Συριανὴ Αἴρα, κ. Ἑλληνικὴ Θεότης, κ. Μπαρονοκαπνιαμένη Γαλανόλευκη, α. Ἑνδοξὸς Ἰολκίς, κ. Δρόσος τῆς Πρωίας, κ. Ἡρώς τοῦ 21, κ. Σημαιοφόρος Ἑλκή, α. τὸ Σβυστό μας Κανδήλι, κ. Υἱὴ Στοιχῆ, α. Ἑλκή, κ. Κορητικοπούλα, κ. Θαλασσὴ Νύμφη, κ. Ἐξορίστος Ἀττίς, κ. Χάμ, α. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, κ. Κυριόπουλο, α. Αἴρα τῆς Μονρούσεως, κ. Πόθος τῆς Κρήτης, κ. Παπαγάλος τοῦ Τάσου, κ. Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ, α. Ἀσχημάτος Τηλέγραφος, α. Δούμισσα τοῦ Δάντη, κ. Στέλλα Βιολάντη, κ. Ἀψε-Σβῶς, α. Νέλκε, α. Μικρὸ Διαβολάκι, α. Μικρὸς Δόγης, α. Σταγὼν Ἀρόσου, κ. Ἀττικὸς Οὐρανός, α. Ἀναγαρόρας, α. Θογαμβέουσα Ἑλλάς, κ. Βασίλειος τῶν Ἀδαμάντων, α. Λευκομυμαντὸς Διγαλός, α. Βασίλισσα τῆς Κύπρου, κ. Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἑθνος, α. Εὐτυχὴς Ἰσράς, α.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Φύλλον Ἡμερολογίου» τῆς Φυσιολογίας: «Βράχει» τοῦ Ἐκκεντρικοῦ.—Ποιήματα τοῦ Δοξασιμένου Εἰκοσιένα.—«Ἡ καμπάν» τοῦ Ἀναγάρου.—«Ὁ Ἐπαίτης» τοῦ Δικηγόρου τῆς Νεολαίας.—Διάφορα τοῦ Γλυκοῦ Χαμόγελου.—«Ἀράχνης» τοῦ Ἐξορίστου Βασιλῆ.—Ἀνέκδοτα καὶ Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Πῶς τιμωρεῖται ἡ ψυχὴ».—«Γιὰ τὰ δένδρα».—«Ἀθῆναι».—«Μίσση καὶ χαρὰ» (ἀνεγνῶντα).—«Ἡ μιλλίανθ» (πολὺ ἔξυπνο, ἀλλὰ τολμηρὸν.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅθεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιοῦτος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναεοῦται ἔχουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνηκούν εἰς ἀνόριμα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κοφτερά.]

Νέα ψευδώνυμα: Ἑλληνικὸς Πόθος, α. (Η. Κ.) Μάνης Κάλας, α. (Ι. Σ.) Νησιόπουλα, κ. (Ν. Ι.) Ἀἴρα τοῦ Ὀρφανῆ, α. (Ο. Κ.) Ζήτω ἡ Διάπλσις, α. (Δ. Κ.) Βασίλειος τῆς Ρώμης, α. (Σ. Μ.) Ἀπολεσθεῖσα Ἑλπίς,

α. (Χ. Σ.) Γλυκεῖα Ἑλλάς, α. (Ι.+) Ἐθνομάρτυς Αἰμιλιανός, α. (Ν. Β.) Γλυκὸ Χαμόγελο, α. (Γ. Μ.) Ἀρης, α. (Γ. Π.) Ἀπλησιωμένη Κόρη, κ. (Κ. Τ.) Τούτχα, κ. (Μ. Π.) Ἑλληνικὸς Οὐρανός, α. (Γ. Γ.) Ἀηδὼν τῆς Ἡλείου, κ. (Σ. Α.) Ἐκκεντρικός, α. (Α. Ι. Γ.) Τυχοδιώκτης κ. (Σ. Ι. Γ.) Κολόμπα, κ. (* *) Ραχήλ, κ. (!!!) Φιλόπατρις, α. (Π. Κ.) Μικρὰ Καλλιτέχνης, κ. (Θ. Π.) Ἡβη, κ. (Μ. Μ.) Ἄνθος τοῦ Λεβάντη, κ. (Μ. Α.) Ἑθνικὴ Πίστις, α. (Π. Π.) Ἐλαφὸς τῆς Ἀστέμης, κ. (Ε. Μ.) Γαλιάντα, κ. (Κ. Ρ.) Ἰδανικὸς Ἀτρήτης, α. (Χ+Ψ=;!) Σέρλοκ Χόλμς, α. (Ε. Γ.) Ἰαλίους τῶν Βράχων, α. (Ν. Χ. Δ.) Ἀρχιοστριαντάφυλλο, κ. (Τ. Α. Π.) Χρυσοσπηγῆσις, κ. (Κ. Α.) Κασταλλιὰ Πηγῇ, κ. (Α. Π.) Ἀρματολὸς τοῦ Πίνδου, α. (Σ. Μ.) Σανθὸ Ἑλληνοπούλο, α. (Καλὴν ἀρχὴν) Γέρος τοῦ Μωριά, α. (Καλὴν ἀρχὴν) Γέρος Ἀήμος, κ. (Α. Γ.) Φωτοβόλον Ἀστὸν, κ. (Α. Δ.) Κῆμα, α. (Σ. Π.) Ἀδελφικὴ Ἀγάπη, α. (Θ. Κ.) Ἀλύτρωτος Ἑλλάς, α. (Χ. Μ.) Κυθηρία, κ. (Β. Κ.) Γλυκοχάραμα, κ. (Ε. Κ.) Φυσιολάτρης, κ. (Μ. Δ.) Ἐνα Χιωτάκι, α. (πρώτη Ἑλλ. Ξίφος) Ἀσπασία ἡ Μιλησία, κ. (ἐδουκολάσασα) Κόμης τῆς Φέρας, α. (Δ. Γ.)

Ἀναεοῖσις ψευδωνύμων: Στεναγμὸς τῆς Δούλης Ἡλείου, α. Ἡχὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων, κ. Γλυκεῖα Ἑλλάς, κ. Γερδοῖς Δεσφίς, α. Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, α. Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ, α. Εἰκοστή Πέμπτη Μαρτίου, α. Βάρκα τοῦ Κανάρη, κ. Ἀστὸν Ἑσπεριῶν, α. Δικηγόρος τῆς Νεολαίας, κ. Ρόδον τῆς Ανατολῆς, κ. Κάροιν, κ. Σουλφίς, κ. Φλογερά Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου, κ. Συριανὴ Αἴρα, κ. Ἑλληνικὴ Θεότης, κ. Μπαρονοκαπνιαμένη Γαλανόλευκη, α. Ἑνδοξὸς Ἰολκίς, κ. Δρόσος τῆς Πρωίας, κ. Ἡρώς τοῦ 21, κ. Σημαιοφόρος Ἑλκή, α. τὸ Σβυστό μας Κανδήλι, κ. Υἱὴ Στοιχῆ, α. Ἑλκή, κ. Κορητικοπούλα, κ. Θαλασσὴ Νύμφη, κ. Ἐξορίστος Ἀττίς, κ. Χάμ, α. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, κ. Κυριόπουλο, α. Αἴρα τῆς Μονρούσεως, κ. Πόθος τῆς Κρήτης, κ. Παπαγάλος τοῦ Τάσου, κ. Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ, α. Ἀσχημάτος Τηλέγραφος, α. Δούμισσα τοῦ Δάντη, κ. Στέλλα Βιολάντη, κ. Ἀψε-Σβῶς, α. Νέλκε, α. Μικρὸ Διαβολάκι, α. Μικρὸς Δόγης, α. Σταγὼν Ἀρόσου, κ. Ἀττικὸς Οὐρανός, α. Ἀναγαρόρας, α. Θογαμβέουσα Ἑλλάς, κ. Βασίλειος τῶν Ἀδαμάντων, α. Λευκομυμαντὸς Διγαλός, α. Βασίλισσα τῆς Κύπρου, κ. Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἑθνος, α. Εὐτυχὴς Ἰσράς, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὅθεν ἀποτάσις δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἀντίτιμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτὰ ἢ ἑξῆς.—Προτείνω μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον λίσσον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης λίσσον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μετὰ δνόματα, ἢ μετὰ ψευδώνυμα καταγγεμένα, δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐντός παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσαν εἰς αὐτὸ πρότερον.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ Ρωμαῖος (0) μετὰ Σαντολάτριν, Μαγαμὴν Καμῆλιαν, Ροδοπέταλον.—ἡ Ἡβη (0) μετὰ Φαίδρον Ἀδάμαντα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Χάρ (εὐχαριστῶ) Βασιλέα τῶν Βαλκανίων (ἔστειλα) Μεν. Γρηγ. (τὰ ἔλαβες; τώρα ὁ τόμος σου εἶνε ἄρτιος;) Ἐλένην Ι. Βασ. (χαίρω πολὺ, ἀλλὰ πρέπει νὰ πάρης καὶ ψευδώνυμον) Ἀλέξανδρον Μαυροκορδαίον (ἔστειλα) Βυσαντινὸν Ἀετὸν (ἡ σημείωσις ἐλήφθη) Ἐλληνικὴν Δόξαν (εὐχομαι περαστικά) Ἐξόριστον Βασιλῆαν (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰς εὐχὰς καὶ δι' ὅλα) Στέλιαν Βιολάντη (ἔχει καλῶς ἐλπίζω τώρα νὰ μοῦ γράψῃς τακτικά σου ἔστειλα τὰ «Διηγήματα») Ὁραίαν Ἀμαζόνια (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ περιμένω) Ἐαρινὴν Προῦταν (τόσο δύσκολον εἶνε νὰ βρῇ κανεὶς θέμα ἐπιστολῆς;) Ἀδάφνης Στέφανον (βραβεῖον ἔστειλα) Ὁλῆνα (τί νὰ γίνῃ) Γλυκὸ Χαμόγελο (ἡ Συλλογὴ σου ἐλήφθη) Ἀγε-Σβύσε (βραβεῖον ἔστειλα) περιμένω τὴν φωτογραφίαν σου) Μπαροντοκαπνισμένην Γαλανόλευκην (ὁ κ. Φ. μὴ γνωρίζων τὴν Ἐσπεράντο, δὲν ὅλ' ἦτο κατ'ἀλληλὸς διὰ νὰ γράψῃ) Ρωμαῖον (ἔστειλα) Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες (ἔχει καλῶς) Παυλίῳ Πόθον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ ἐπίσης καὶ τὴν φωτογραφίαν σου, ἐκ παραδρομῆς; δ' ἐτυπώθη εἰς τὸ 49ον ὅτι ἔλαβα τοῦ Ἑθνικοῦ Πόθου) Εἰλικρινὴ Φίλταν (τὴν ἤρώτησα) Στέφανον Ι. Π. (ἔλαβα) Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων (ἔστειλα καὶ ὀφείλεις 10 λεπτά) Θαλασσίαν Αὔραν (ὅτι εἶνε κατοπινὸς ἑορτῆς) Ἀρματολὸν τοῦ Πίνδου (μόνον τὰς λύσεις) Σωφροζέτιαν (ἔστειλα) Ἑλληνικὸν Οὐρανὸν (ὅλα ἐλήφθησαν) Φωτοβόλον Ἀστρον (ἔστειλα, γράφει μου) Ἰριδα (ἐλήφθησαν) Μυστικὴν Φωνὴν (βραβεῖον ἔστειλα) Ἑλλῆνα (ἔστειλα) Πυρφόρον Προμῆδα, Βάρκαν τοῦ Κανάρη κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 30 Νοεμβρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς
Δύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1911 συνδρομητὰ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν Δύσεων ΔΩΡΕΑΝ. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσφαλῶνται διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐκαστοῦ φυλλάδιου, ὅσαι δὲ λύσεις καὶ ἂν εἴναι, γραμματισμὸν ἀσφαλιστὸν 10 λεπτῶν οἱ συνδρομητὰ καὶ τὰ δέκα τῶν, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις τῶν.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καὶ μόνον δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν πάντας ἀνελαττοῦ οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. Ι. Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ ἀπαντηθῆναι μέχρι τῆς 12ης Ἰανουαρίου πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον εἰναι ληφθῆναι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν γίνονται δεκταί.

Τοὺς λοιποὺς ὁρους, βραβεῖα κλπ. ἴδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ ε', φύλλον πρῶτον ε. ε. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτούντα.

1. Δεξιόγραφος

Ἐνα σύμφωνον ἀπλῶς
Μεῦδατος δοχείον συνηνῶθη,
Κε' ὁ τίτλος ἡγεμόνος μακρινῆς
Χώρας εὐδὲς ἐφανέρωθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλκε

2. Συλλαβογράφος.

Αὐτὰ μου, κράτος γίνεται
Μεγάλο τοῦ Βορρᾶ,
τρία μονάχα γράμματα
Ἀν βάλῃς στὴ σειρά.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσπασίας τῆς Μιλήσιας

3. Μεταγραμματισμός.

Βγάζω Κάπα, βάζω Ρῶ
Καὶ θαυμάζω κι' ἄπορῶ,
Ποῦ ἀπὸ νῆσος ἐλληνικῆ
Θεὰ βγαίνει στὴ στιγμῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεῶς

4. Δημῶδες Αἶνιγμα.

Ἀπὸ πάνω πετσί,
Ἀπὸ κάτω πετσί,
Καὶ στὴ μέση μέλι καὶ κεχρί.
Τί εἶνε;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σταγόνος Δρόσου

5. Συλλαβικὸς Ρόμβος

* = Ἐπιφώνημα.
* * * = Δένδρον.
* * * * * = Πόλις ἀρχαία τῆς Κασίας.
* * * = Μικρὰ νῆσος ἐλληνικῆ.
* = Κτητικὴ ἀντωνυμία.

Κάθε ἀστερίσκος ἀντιπροσωπεύει συλλαβὴν. Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται ταῦτα.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἐνα Χιωτάκι

6. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 2 = Ρήτωρ.
2 8 4 3 2 = Μέρος ἀρχ. ναυῶ.
3 5 4 3 2 = Ἰερὺν.
4 5 1 7 8 2 = Κρίνει.
5 6 4 3 2 = Εὐτελές.
6 1 6 4 3 2 = Καὶ αὐτὸ κρίνει.
7 6 5 6 2 = Ἀρχαία πόλις.
8 5 6 = Θεά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιθυνῆς Ἑλληνοπούλας

7 - 8 Ἐρωτήσεις

1.— Ποῖον πρᾶγμα καίει χωρὶς νὰ εἶνε ποτὲ ζεστό;

2.— Πόσας ὥρας ἔχει ἐν ἔτος;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξορίστου Βασιλῆα

9. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ ἡ τρίτη τῆς τρίτης ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ῥήτορα:

1, Γίγας παροιμιώδης, 2, Βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων, 3, Ἀθηναῖος στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τσάρου

10. Ἑλληνοσύμφωνον

εα - ει - υις - αι - αυα - α - εα - ου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσχυρῶν Τηλεγράφου

11. Γρίφος

ΦΜ

ΦΜ κακ' ΦΜ Ἀπάτη Ἀρζων : λαλεῖ
ΦΜ κακ' ΦΜ Λητὼ Μ

ΦΜ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον με παχέα στοιχεῖα τοῦ διπλάσιον, καὶ με κεφαλαῖα τὸ τοιςλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, εὔω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 2 λέξεις ἀπλᾶ. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

Διατί, Ρωμαῖε, τόση περιέργεια; Γερμανικῆς. — Νέλκε. (ΙΒ', 1)

Συμφώνως τῇ προκηρξίᾳ μου, ἐξ ὧν τετραδίων Μ. Μυστικῶν ἔλαβον, βραβεύω τὴν Τσιγγαρίαν, συγχάριον σὺν ἅμα αὐτὴν διὰ τὰς ὁρατοτάτας ἀπαντήσεις της. — Εἰλικρινὴς Φίλια. (ΙΒ', 2)

Νικόλαε Παναγόπουλε, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ σου εὐχομαι ἔτη πολλὰ. — Ἀρης. (ΙΒ', 3)

Στοὺς ἑορτάσαντας φιλότατους μου ἀδελφικοὺς φίλους Ἑλλάδα Ὀνειρεμένην καὶ Λαδωνοῖον, εὐχομαι ἔτη καλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ. — Ἀδάφνης Στέφανος. (ΙΒ', 4)

Ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐχὰς σου, ἀγαπημένη μου Ὁ Δάδια. Κρίμα νὰ μὴ σε ἰδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἑλληνικὴ Δόξα.

Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος, σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχὰς σου. — Ἐθνικὸς Παῖαν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 51ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 5.)

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χρηστὶνα Λουριώτη, Γ. Λουροῦνης, Χαρ. Σούλης, Σ. Γουδῆ, Α. Γουδῆ, Ἡλ. Σπ. Κανέλλης, Ἑλλῆ Ἐμ. Μένιτσα, Ἑλπιγίνη Μάντζαρη, Θαλασσία Αὔρα, Ἄννα Βαφειάδου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου, Διον. Ι. Μπαταλῆς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΑΡΓΑΔΙΑΝΩΝ: Νίτσα Ἰερῶς Πετροπούλου. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Μαριέττα Ε. Γιαννοπούλου. ΚΑΡΔΙΤΗΣ: Λέων. Κλοτάδης. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Βασίλειος Γαλανόλευκη. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωάν. Κ. Ἀναστασόπουλος, Μ. Α. Τρίκας.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Εὐσταθ. Σ. Θεοδορακόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἰωάν. Β. Παπανικολάου, (50,51) Χ. Α. Κουβελιώτης (50,51)

ΠΥΡΓΟΥ: Ἀνδρ. Π. Φραγκοῦλης, Τάκης Δ. Δημόπουλος, Ἀριστ. Γιαννέλου, Ἀλεξάνδρα Καρνελοπούλου, Ἀγγελικὴ Κεφαλλήνου, Φούλα Μαστρακά, Φωφὸ Κ. Τσαντζή, Φωτεινὴ Κ. Λούτζη, Ξανθὴ Π. Δασοῦ, Ἀγγελικὴ Κουμανιώτου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀφροδέσσα Θάλασσα. Γ. Β. Βαφειόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰωλκίς. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γ. Χρ. Χρηστίδης (49), Ν. Α. Λαζαρίδης. ΚΩΝ. ΠΟΔΕΩΣ: Ἀγε-Σβύσε.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων δοθὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖα καὶ ἐκλήρωθησαν αἱ ἐξῆς δύο: ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΜΑΝΤΖΑΡΗ ὁδὸς Φουκλίδου 30 ἐν Ἀθήναις καὶ ΝΙΤΣΑ ΙΕΡΕΩΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Γαργαλιάνοις, αἱ ὁποῖαι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου,

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διασώσεως τοῦ 1911, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, θὰ εἶνε ἔτοιμα μετ' ὀλίγον καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1.75. Παραγγελίαι δεκταὶ ἀπὸ σήμερον.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἐλλειψῇ τὸν τόμον τοῦ 1911 ἐνέκιν ἀπολείπει ἡ καταστροφὴς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια διὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζί καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτά τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1910, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύσουν, καὶ πιθάνον ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.